BAYAN YANI

ŞUBAT
2018 - 02 8 TL
(KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

73

İSTANBUL'DA GENÇ KADIN GÖRÜMCESİYLE KAÇTI...

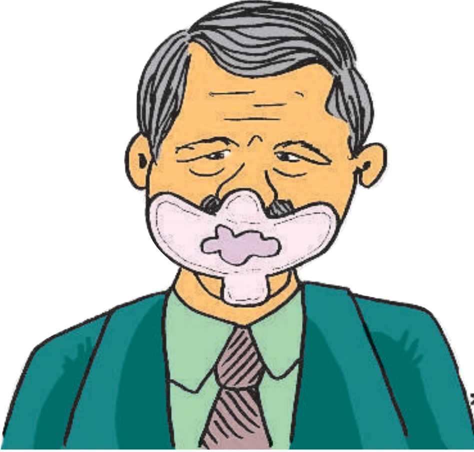
Haber geride kalanlar, özellikle iki genç kadının bebekleri için üzücü. Umarız tatsız sonuçlanmaz, ancak Türkiye'nin kadına yönelik hallerine bakınca işler buraya varabilir. (!)

İstanbul Valisi Vasip Şahin, “15 yaşındakilerin hamile kalması doğal” diyerek ilgili görevliler hakkında soruşturma izni vermedi...

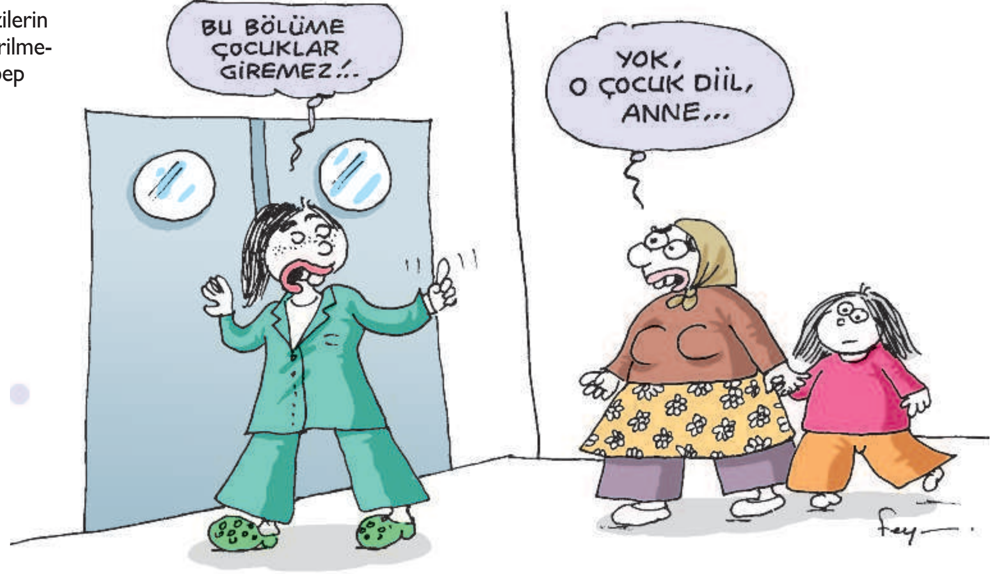

BAYAN YANI AKTÜEL

Yeni Akit yazarı Ahmet Maranki, Payitaht, Diriliş gibi dizilerin aralarında kadın pedi ve gazlı içecek reklamlarının gösterilmesine tepki gösterdi: "Bu reklamlar 'ahlaki çöküntüye' sebep oluyor. Yayınlayanların 'kellelerinin alınması gerekiyor!"

Küçükçekmece’deki Kanuni Sultan Süleyman Hastanesi’nde 2017 yılında 5 ayda 115 hamile çocuk saptanmış ve polise bildirilmemiş.

“Çocuklarınıza çığlık atmayı öğretin!”

Gülmen ve Özakça açlık grevini bitirdi...

Bireysel silahlanma artarken silahlı şiddet olayları da son üç yılda%61 arttı... 2017 yılında 2 bin 187 kişi bireysel silahla öldürüldü.

Yolsuzlukları "Günah işleme özgürlüğü" diye tanımlayan AKP İST. Milletvekili Metin Külünk, Erdoğan'a Gazi ünvanı verilmesi için kanun teklifi verdi...

Erdoğan, "Kızların başını örttük diye belki 'Allah razı olsun dersiniz" dedi...

Hükümet yaptığı yönetmelik değişikliği ile tarım arazilerinin gözden çıkarılmasını kolaylaştırdı...

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Bu dünyadan bir büyücü geçti...

Ursula K. LeGuin

"Okunmamış bir hikaye, bir hikaye değil; kağıt hamurunun üstünde küçük birer siyah noktadır. Okuyucu, hikayeyi ancak okuyarak, ona can verir: Onu canlı bir organizmaya, bir hikayeye çevirir."
Ursula K. LeGuin

20. yüzyılın bilge isimleri birer birer zamanlarının sonuna geliyorlar. Bir bilge çabuk yetişmiyor. 88 yıl yaşayan herkes bilge olamıyor. Doğanın yarattığı en karmaşık ve en muazzam mekanizma olan insan beyni ile insanın ne yapacağı kendine kalmış neticede. Onu minimumda çalıştırarak sadece hayatta kalmanın yolunu da arayabilir, ya da ibreyi maksimuma çevirir ve kuantum evreninde paralel bir gerçeklik yaratacak kadar kendi düşün dünyasına hakim olabilir.

Evrene bir portal açabilir, başka bir dünyanın mümkün olduğuna inanabilir ve o dünyayı, düşünsel düzlemde gerçekleştirebilir. Kuantumcuların dediği gibi her düşüncenin bir enerjisi vardır ve bu enerji, gerçekten de, dünyayı değiştirebilir. Yani uzun lafın kısası, Ursula K. LeGuin'e "**büyücü**" derken, metafor yapmıyordum.

Bir Afrika atasözü, "**yaşlı bir bilge öldüğünde, koca bir kütüphane yok olur**" diyor. LeGuin gibi isimlerin gidişini bu alimane deyişten daha güzel ne özetleyebilir ki. LeGuin'in yazdıkları kuşkusuz yok olmadı, lakin LeGuin henüz yazmadıklarını ve engin beyninin içinde her gün yeniden şekillenmekte olan kütüphanesini yanında götürdü maalesef.

Söze LeGuin'in bilgeliğinden dem vurarak başladım, zira LeGuin benim için bir entelektüelden çok bir bilgeydi. Dikte edici değil, anlatıcıydı. Didaktik değil, açıklayıcıydı. Ruhunda kayıp zamanların şamanlarından, eski büyücülerden ve cadılardan kalma bir esans vardı sanki; dünyanın bütün bilgelerinin sahip olduğu o uysal, dingin ve dokunaklı duruşa sahipti. Aynı zamanda da kökleri toprağın derinlerine bir ağ gibi yayılmış bir ağaç gibi sağlam basıyordu kendi gerçekliğinin temeline. Bir bilgeydi çünkü tıpkı kadim bilgeler gibi "**bizim köklerimiz karanlığın içindedir, yeryüzüdür bizim ülkemiz**" demekteydi. Sabır sahibiydi; sabırla dokuyordu her biri kendi içinde küçük birer evren olan hikayelerden oluşan büyük evrenini.

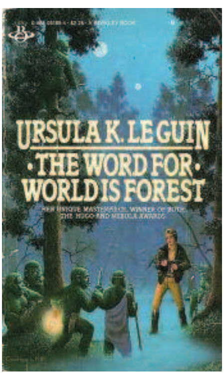
Ursula LeGuin, kadınların düşünsel ve yaratımsal süreci için bir mihenk taşı olan 20. yüzyılın kuşkusuz en değerli ve en özgün yazarlarından biriydi. Bir devrimin düş kurmakla başlayacağının ete kemiğe bürünmüş kanıtı ve bir devrimin yapılmaktan ziyade olunabilecek bir var olma biçimi, bir oluş hali olduğunu dillendirecek kadar o düşün içinde yoğrulmuş yaratıcı bir ruhtu.

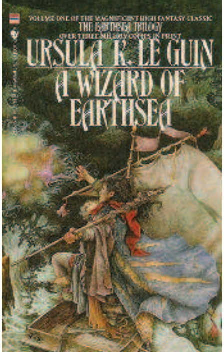
Bu kafası karışık zamanlar için belki fazlaydı, zaten kalabalığın içinde bir inci tanesi gibi parlıyordu. Yaptığı her konuşmada biraz daha büyüyor ve kendi vizyonun tepe noktasında olduğunu gösteriyordu bizlere. "**Özgürlüğü hatırlayabilecek yazarlara ihtiyacımız olacak**" derken, gelmekte olanın yok ediciliğinin ancak neyi düşlediğimizle değiştirilebileceğinin, yeniden inşa edilebileceğinin farkındaydı ve gitmeden önce, bizlere de bunu hatırlatıyordu.

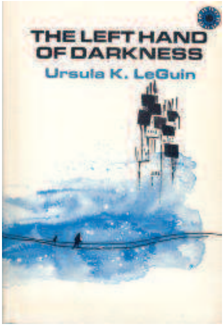
"**Adaleti hayal edemezsek içinde yaşadığımız adaletsizliği göremeyiz. Özgürlüğü hayal etmezsek özgür olamayız. Adalet ve özgürlüğü erişilebilir şeyler olarak hayal etme şansı hiç olmamış insanlardan adalet ve özgürlüğe ulaşma çabası bekleyemeyiz.**" demişti bir konuşmasında. Her şeyin hayal kurmayla başlayacağını ve hayal kurmanın ne kadar da elzem olduğunu çekinmeden suratımıza çarpmıştı. LeGuin haykırıyordu; düş kurmak boş zamanlarda sadece zaman öldürmek yapılacak bir eylem değildi; düş kurmak var olmanın başladığı yerdi.

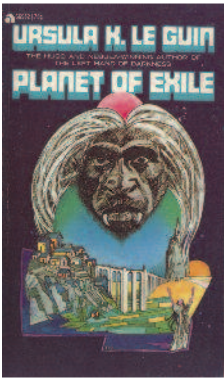

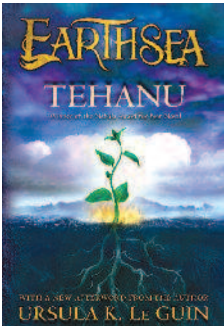
LeGuin'e göre "**düş kuruyorum, öyleyse varım**" idi çıkış noktası. Yapılacak ve çıkılacak yolculuk her ne ise, önce kafanın

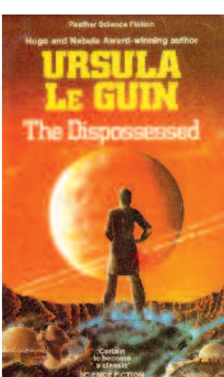

içinde bir yolculuğa çıkılması icap ediyordu. Ve varılacak noktayı da bu düşsel yolculuk belirliyordu.

Picasso'nun tüm hayatını çocuklar gibi resmedebilmeye adaması gibi, LeGuin de çocuklar gibi hayal kurmanın hayati önem taşıdığının idrakındaydı. "**Yaratıcı bir yetişkin, hayatta kalmayı başarmış bir çocuktur**" derken ve özgürlüğü hatırlamaya cürret edebilecek yazarlardan bahis açarken, en korkunç distopyanın kitaplarda değil, bizzat hayatın ta içinde olduğunu da biliyordu. Ona göre düşünceler baskı altına alarak yok edilemezdi, onlar ancak dikkate alınmayarak yok edilebilirlerdi ve bu da çağımızın en büyük problemiydi.

Ursula LeGuin bir bilgeydi çünkü tüm bunları görebiliyor ve tüm bunlara rağmen cinnet geçirmeden sessiz ve dingin bir azimle, masasının başına oturup düşünü kurabiliyordu. Bizlerse LeGuin'in kurduğu düşün; 20'nin üzerinde roman, 10 şiir kitabı, 7 cilt deneme ve 13 çocuk kitabı kadarına tanık olduk. Şimdiyse kendi düşümüzü kurmanın zamanı.

LeGuin'in Fantazyası ve Kurdurduğu Düşler

Ursula LeGuin, dünya bilimkurgu litaratüründe en çok feminist teoriyi bilimkurguya taşıyan yazar olarak tanınır. Feminizme ve toplumsal düzenler sistemine, ideolojiler üstü ve çok özgün bir bakışı vardır. Belki de en çok bilinen romanı **Mülksüzler** olsa da, **Karanlığın Sol Eli**, LeGuin'e birer **Nebula** ve **Hugo** ödülü getiren ilk işidir.

Karanlığın Sol Eli, sakinlerinin çift cinsiyetli olduğu bir gezegende geçer. Ve daha da enteresanı bu toplum daha önce hiç savaş yaşamamıştır. Bildiğimiz anlamda cinsiyet rollerinin olmadığı ve hiç savaş görmemiş bir gezegen... "**Başka bir dünya mümkün**"ün en cesaretli yansılamarından biri değil mi? Takvimler 1969'u gösterdiğinden ve **cinsel devrim** tüm modern toplumları eşitlik yolunda bir adım daha atmaya zorlamaktayken, LeGuin'in bu eseri, insan zihninin labirentlerinde yeni bir alemin varlığını tetiklemiş, yabancı ve ilginç bir gerçeklik yaratmıştır. Çünkü LeGuin, bu eseri ile okuyucularının patriyarkanın var olmadığı bir toplum düşlemenisini sağlar. Kanımca LeGuin'in alameti farikası da burada yatmaktadır.

"Belki de en çok bilinen romanı Mülksüzler olsa da, Karanlığın Sol Eli, LeGuin'e birer Nebula ve Hugo ödülü getiren ilk işidir."

Çağdaşı pek çok bilimkurgu ya da fantezi eserin aksine LeGuin'in eserleri bizlere çeşit çeşit silah sunmazlar. Hiçbiri, yüzeyde bilimkurgu gibi görünen, ama gerçekte birer aksiyon hikayesinden ibaret olan tek boyutlu hikayeler değildir. Aksine çeşit çeşit gerçeklikler, kelimenin tam anlamıyla yepyeni dünyalar ve paralel evrenler sunarlar. Hayal gücümüzü tekikler, bir kıvılcımı ateşler ve kütüphanenizin raflarında sessizce durmakta olan bir romanın okudukça zihninizde bir düşünceye evrilmesine sebep olurlar. En başta alıntıladğımız gibi, aslında kağıdın üzerinde siyah noktalardan ibaret olan hikayenin canlanması için onun okunması gerekmektedir zira. Okunmayan hikayeler, aslında yokturlar.

Kitap sayfalarını birer birer atlarken, beyninizin yavaş yavaş ısındığını ve kelimenin tam anlamıyla fikir dünyanızda elektriksel tepkimelerin yepyeni gerçeklikler yaratmakta olduğunu hissedersiniz. İşte bu yüzden LeGuin okuyan biri, bir daha asla eski haline geri dönemez. Çünkü bir kere düşlediğinizi, düşlemeyi iptal edemezsiniz.

LeGuin'in eserlerinin öne çıkan tek özelliği, silahlardan uzak durması ve müthiş evrenler yaratması değil. LeGuin, hikayeyi genellikle bir gezginin, yani bir "yabancı"nın gözlerinden anlatmayı tercih eder. Bu da en basit açıklamasıyla okuyucunun kendini o yabancının yerine koymasına ve kitabı kapadığında içinde yaşamakta olduğu gerçekliğe de aynı yabancı gözlerle bakmasına, onu sorgulamasına neden olur. Ayrıca gezgin olmanın, keşfetmenin, aramanın ve bulmanın, başka bir deyişle yolculuğu düşünü kurdurur LeGuin.

Bu bağlamda LeGuin'in kendine has, özgün dilinin de etkisi büyüktür. Hatta denebilir ki bu dili zaman içinde geliştirmemiş,

Desen: Özlem Yıldırım

daha en başından bu dille yazmaya başlamıştır. Çoğu edebiyat eleştirmeni bu dil için "feminen bir dil" tabirini kullanıyor, zira bu dilin erkek egemen ya da maço bir dil olmadığının altını çiziyorlar. Bu bir yanıyla doğru, bir yanıyla da eksik bir tanımlama. Zira bu feminen bir dilden ziyade, kadınların dilidir. Şiddetin, patriyarkanın, savaşın ve yok oluşun çukurlarında kirlenmemiş kadınların dili. Ve ayrıca çocukların ve düşlerin dili.

Ölümden korkmayışı, bitkilerin, ejderhaların, insanüstü varlıkların dilini konuşması ve derin karakterli yüz hatları ile bana bir yanıyla hep **Chavela Vargas**'ı hatırlatan Ursula LeGuin, söylemini tüm ideolojilerden ve tüm egemen dillerden kurtarabilmiş nadir yazarlardan biriydi. Bir yanıyla kuşkusuz anarşistti, ancak anarşizme bile sığamayacak kadar likit bir ifade biçimi ve vizyonu vardı. LeGuin söz konusu olduğunda beni en çok etkileyen yönlerinden biri de, yazarlık hayatı boyunca zekasını ve ilhamını hiç kaybetmemiş olması ve bunu yaparken akıl sağlığını korumadaki başarısı ve direncidir. LeGuin deli değildi demek istemiyorum, şüphesiz bütün aklı başında insanlar gibi o da deliydi. Ama hepimiz biliyoruz ki akıl sağlığı ile delilik aynı şey değildir.

11 yaşından beri yazan, hikayeleri ve romanları yayıncılar tarafından defalarca reddedilmiş, bazen de "farklı" bulunup basılamayacağı söylenmiş bir kadının yazı yazarak oluşturduğu kişisel direnişi ve devamında onlarca ödülle şahlanan kişisel yolculuğu başlı başına bir ilham hikayesi iken; bir de kaleme aldıklarının her birinin de ayrıca ilham kaynağı olması biz alalade okuyucuları nasıl etkilemez?

Seni geri geleceğin güne kadar uğurlarken, mirasının ve yarattıklarının karşısında saygıyla eğiliyorum ulu büyücü. Çocuk olmak ve düş kurmak, içimizdeki ormanda öylece duran ve içi harikalarla dolu küçük bir kulübeydi adeta, ama anahtarını kaybetmiştik. Bizlere kapıyı nasıl açacağımız yeniden öğrettiğin için çok teşekkür ederiz.

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

• En iyi EX, ölü EX'tir..

• Ayrıldığın kişi Eşin mi, yoksa EX'in mi Acaba?

• Bir kadını EX evliliğin içinden çekip kurtarabilirsin, ama bir kadının içinden EX korkusunu asla çıkaramazsın...

• 2 saat 5 dakika bir sinema filmi izlersin, günlüğüne üç-beş kelime yazarsın. **"Sevgili Günlük, Bugün Film İzledim".** 13 yıl evlilik yaşarsın, günlüğüne tek kelime geçersin; **"EX"..**

• Yalan bile kaliteli olmalı.. düşmanlık bile delikanlı olmalı, ama EX'ler EX olarak kalsın yeterli….

• EX'ler **"sen benden soğudun mu?"** diye sizi sorgulamaya geçtiklerinde, aslında kendisi soğumaya başlamıştır ve soğuk savaş açarak bunu bile sizin üzerinize atarlar gitmeye yeltenirken..

• EX'in her soruma cevabı **"hiç"** olurdu. EX kaynananın bilmezden gelerek aslında tam da oğlunu tarif ettiğini **"konuşandan değil, susandan kork kızım"** öğüdünü de eklersek, bir hiç uğruna ilişki bitirenlere karşın, bir sürü hiç uğruna ilişkiyi sonlandırmaya kayıtsız kalamazdım ya …

• EX ayrılırken zaten kendi kıyafetlerinden boşalan dolaplar için, **"Eve bir sürü gardırop aldım"** diyerek mal sayımı yapıyor ve bana kalanları hesaplıyordu.. O sırada yanımdaki arkadaş **"ne yani dolapları mı kırsın yesin Kadın?"** diyordu. EX'in oradan bakılınca, yaşamımı idame ettirecek bir tahta kurusu olarak mı görünüyordum Acaba?

• EX'lere itibar edilecek, inanılacak, güvenilecek tek kriter; işe yaramayacak insanların suratına bile bakmazlar, kimin peşinde koşuyorlarsa çok işe yarayan biri olmalı…

• Erkeğin midesine giden yol kalbinden geçer, EX'in ise kalbine giden yol midesinden geçer..

• Aldatmak kötüdür, ama EX gibi kötü aldatmak çok daha kötüdür.

• Adresleri iki sebepten arşivde tutarsın. Mesela Yeni Sevgilinin telefon numarasını arayıp, aranmak için telefon rehberine eklersin, EX'in numarasını ise arandığında açmamak için telefon rehberinden silmezsin...

• EX'ten ayrılırken bütün düşmanlarım kırmızı halıda ödül törenine yürürcesine film şeridi gibi gözlerimin önünden birer birer geçtiler..

• Bazen bir yerden bir türlü gidemezsin, ama gıcık bir EX farkında olmadan sana yardımcı olur.. Gıcık olduğun için o mekândan kaçarsın.

• Ölerek EX olan, kalpte yaşar, aldatarak EX olan kalpte ölür, ama aklını yorar …

• **"Uzun süre birlikte yaşayan çiftler bir zaman sonra birbirlerine benzermiş, birlikte yaşadığın Hayvanına, Kocana benzermişsin"** tezini duyduğum an benzeyeceğim EX'den hızla kaçtım.. Ve kendi ırsiyetime döndüm..

• EX'ten Taneler aslında EX'lerin hislerine bile dokunuyor. Bütün bunları ve daha fazlasını birilerine yaşatmış olmalarına rağmen EX'ler bile bu satırlardaki duyguları yaşıyorlar…

Ananeler...

• Anneannem hep hayatın en kazık yerlerinden bir şeyler sorardı. **"Bu Sevgililik ne ki İRaziye?"** dedi birgün. *(Aç parantez çocukken gülüştüğümüz İLimon, URum, İLâzım, İRecep diye konuşan anneannemin aslında öz Türkçe konuştuğunu yıllar sonra Türk Dili derslerinde öğrenecektim..)* Anneannem **#SevgililerGünü** haberlerini izlerken her sene yılmadan bilmediği birşeyi soruyor, ama ben ise hiç bulamadığım bir şeyin cevabını veremiyordum..

Şiddet Tepik...

• Çözüm istenen devlet yetkililerinin bulduğu çözüm ise; **"Bir konuyu ört bas etmenin, kapatmanın en iyi yolu onu legal hale getirmek"..** Mesela Çocuk geline izin vermek, böylece mağdurları susturmak…

• Çocukları anlayabilmek için çocuğunuz olması, illâki çocuk doğurmuş olmanız gerekmez, çocuk olmadan büyük olmadığınızı hatırlasanız, kendi çocukluğunuzu unutmasanız yeterlidir…

• İnsanlar sahibi olduğunu sandığı şeylere şiddet uyguluyor.. **"Hayvanın Sahibiyim"** diyor, dövüyor, tecavüz ediyor, **"Kadının Sahibiyim"** diyor, tecavüz ediyor, dövüyor, öldürüyor **"Çocuğun Sahibiyim"** diyor, şiddet uyguluyor, taciz, tecavüz ediyor, küçük gelin yapıyor... Sahibiyim dediği değerleri bile hor kullanıyor.. Sahipliğine bile sahip çıkamıyor ki... Sahiplenmeleri açısından bakacak olursak ortaya karışık hem mazoşist hem de sadistçe bir şeyler..

PAPARAZZİYE SOKAK ARASINDA, ALIŞTA, VERİŞTE...

• **İksir İcat Etsen de Nafile…**
Geçenlerde kardeşim ile ıhlamur almaya girdiğimiz aktar dükkânından, Asterix filminin kahramanı Obelix misali elimizde bir şişe iksirle çıktık... Aktar, satış iknasında "**İsveç'de bu iksiri yapan adam eceli ile ölmemiş, nasıl ölmüş biliyor musunuz?"** dediğinde aklımıza gelen ilk şey iksir kazanına düşüp boğularak öldüğü olsa da, **"105 yaşında motordan düşerek ölmüş"** diye tamamladı...

İksir, ecelin dolan vadesini sürekli yenilemiş, ecele gücü yetmiş, ama İsveçli adamın kendini düşürüp öldürmesine yetememişti….

Yaşam İksir'i şöyle bir kenarda dursun.! **"Ecel Neydi?"..** Yani Canlıların ölüm vaktinin bir bahane ile geldiği an değil miydi? Bahanesiz ölüm olunca mı ecel oluyor? Öyleki bir bahane ile gelirse de, iksiri satan aktara göre bu diğer canlıların yol açtığı bir bahane olmamalıydı.

O vakit mesela Koca dayağı ile ölmek de ecel değil.. Tecavüze uğrayıp öldürüp kaybedilmekte ecel değil.. İnşaattan kafana bir şey düşüp ölmek de ecel değil…Kahpe kurşunlara gitmekte ecel değil, canlı bomba ile öldürülmekte ecel değil . İksir bu ölümlere çare değildi. Ama ecele karşı ve Ecele bulunan çare idi. Öylesine durup dururken ölüyorsak iksirden hiç içmemişiz demekti.. Nasıl olsa ölünecekse dibine kadar ecel limiti kullanılmalıydı hani ..
RESİM 6

• **Kadınların Fendi Kulpları Yendi...** Ve Geçenlerde, Kadın yanımla duyduğum gurur eşliğinde akademiden dönem arkadaşımın seramik sergisine gittim. Stantlar arasında minnoş kupalardan, fincanlardan almak için seçim yapan bir çiftin konuşmalarına irademdışı kulak kesildim...

"Bunu tercih etme hayatım, çünkü Kulp kadının düşmanıdır" diyordu erkek kadına elindeki minnacık fincanın kulpunu parmağı ile okşayarak....

Ahhahha bir tek kulpun kadına düşmanlığı eksikti. Her düşmanı yendik de bir fincan kulpu mu kaldı yani? Düşman kim di? Her şeye bir kulp takanlar mı düşmandı Acaba? Erkek bunu söyleyerek, kulpu kadına düşman ederek, **"Hey Kadın Biz Dostuz"** mu demek istiyordu Acaba?

O günden sonra bütün kulplardan tırsar oldum. Bazen kulpu parmaklarımda çimdikledim düşmanlığını görebilmek için, bazen çok hassas davrandım dostluğunu kazanabilmek için. Ve kulpu kopmuş fincanımla empati kurdum ve kulpsuzluğuna daha dostça bir saygı duymaya çabaladım...

Bedel

feyhan güver

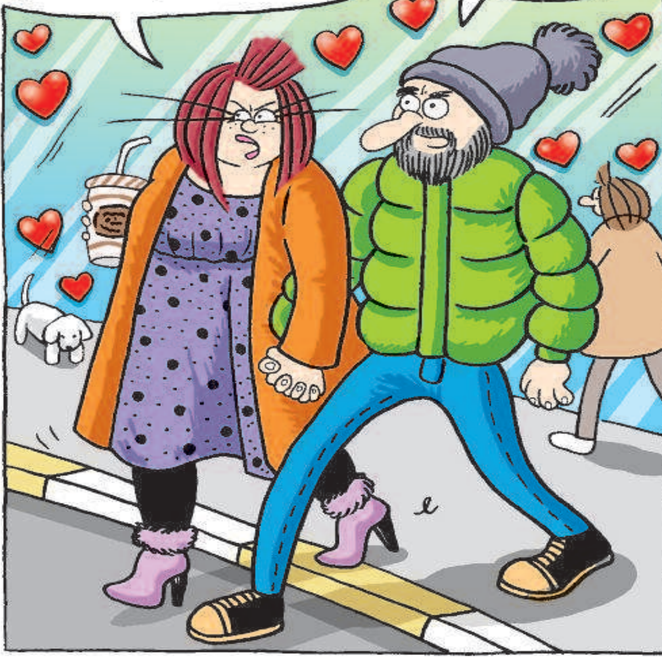

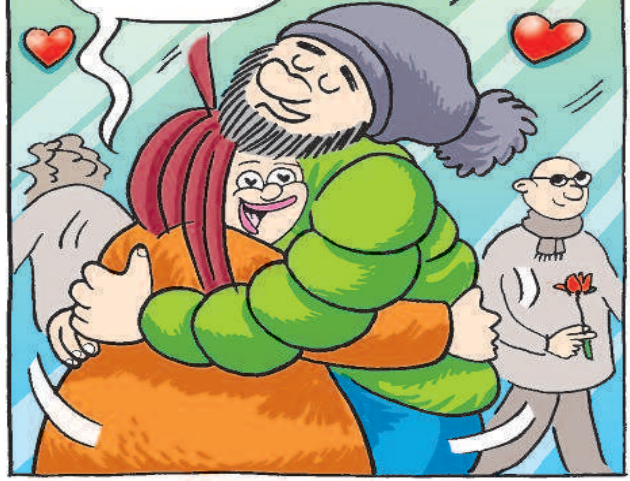

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

"SEPET"

fatima yıldız ekan
fatimayildizerkan@gmail.com

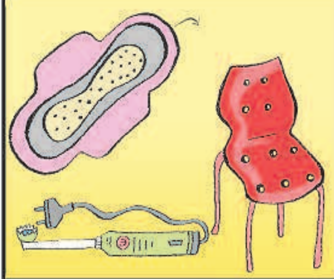
Hayatta bazı kapıları kapalı tutmak gerek.

Benim gibi kolay ikna olan bir insan için de bu kapı "internetten alışveriş" kapısıydı.

Duramadım, sonunda teslim oldum.

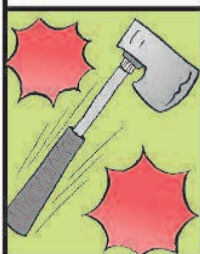
20 kutu klozet kokusu ile başlayan internetten sipariş yolculuğum sırasıyla ped, renk renk sandalye, şarjlı diş fırçası...

Alışveriş sitesi yaptığım alışverişlerin alakasızlığından tehlikeli bir kişi olduğuma kanaat getirmiş olacak ki,

Bugün bana katlanabilir el baltası için %50 indirim verdi.

Ben ne yaptım?

Elbette onu da aldım. Kargo da ödemiyorum süper teklif.

Bir Maskeli Bale Kostümü Olarak 'Annelik'

Gökçen Erdoğan

Tahmin edebileceğiniz gibi dünyanın tüm fikir ve hareket akımlarına karşı durmak pahasına da olsa 'anne' olmanın mucizevi yönünü savunurum. İki kez anne olmuş ve yüzlerce kez anneliğe vesile olmuş bir kadın hissiyatıdır bu taşıdığım. Ezbere bildiğim bir süreç olmasına karşın beni her defasında yeniden heyecanlandırır. "Doktor Hanım siz alışkınsınız ama benim elim ayağım titriyor heyecandan, mutluluktan" dediklerinde, en karizmatik bakışımla "Tabii canım benim için sıradan bir iş bu" havası vermeye çalışsam da asla beceremiyorum. Ve koyveriyorum sonunda; "Ayy ben de çok heyecanlıyım" diyorum, el ele tutuşup sarılıyor çığlık atıyoruz birlikte. Son zamanların klasik deyişiyle; çünkü annelik!

Gelelim bu annelik meselesini adeta bir PR, imaj ve kriz yönetimi projesinin parçası gibi değerlendirip kullananlara. Başına bir iş gelen "ben anneyim" diyor, ikinci defa haberi çıkan "her şeyden önce anneyim" diyor, üçüncü defa bombası patlayan "anneliğimi unutuyorsunuz" diyor. Unutamıyoruz kardeşim, sağ olasın hiç fırsat kalmıyor. Tam unutacağız, gözümüze sokuyorsun anneliğini, asla unutamıyoruz. Gerektiğinde kendi anneliğimizi unuturuz ama seninkini asla. Anneliğin de anneliğin. En çok senin anneliğin.

Bütün kriz anlarında anneliğin. Toplumsal linç riskinde anneliğin. Albüm tanıtımın yaklaşırken anneliğin. Programın başlayacakken anneliğin. Seks kasedin çıkınca anneliğin. Whatsapp yazışmaların deşifre olunca anneliğin. Estetik operasyonun fark edilince anneliğin. Haciz şoku yaşayınca anneliğin. İhanet skandalın patlayınca anneliğin. Bir savunma stratejisi olarak anneliğin. Bir maskeli balo kostümü olarak anneliğin.

Kadınların, namus kavramı üzerinden vurulması, bu toplumun başlıca ikiyüzlülüğü, bu apayrı bir konu. Anneysen gece çalışamazsın, anneysen sevgilin olamaz, anneysen cüretkar olamazsın, anneysen cinselliğini dilediğin gibi yaşayamazsın, anneysen fikirlerini her yerde açıkça söyleyemezsin…ve daha neler neler. Bunlara da karşıyım. Ama görüyorum ki kadınlar, haklarında yapılan tüm olumsuz yorumlara "ben bir anneyim" diye karşılık verip maskeleri takınca, bu hak da topluma otomatikman geçiyor. İstesek de istemesek de. Anneliği bir zırh gibi göğsümüze takmayı bırakırsak oradan vurmayı denemezler belki de, ha ne dersiniz?

Anne olmak, karakterinizle ilgili ip ucu vermez. Anne olmak, suçlarınızı hafifletmez. Anne olmak, savunma argümanınız değildir. Anne olmak, sizi olduğunuz yerden başka bir yere götürmez. Annelik, bunların çok daha ötesinde. Anne olmayı basın bültenlerinizde kirletmeyin. Küçük oyunlarınıza alet etmeyin.

Size akıl veren basın danışmanlarınız, ajanslarınıza da söyleyin; küçümsediğiniz kitleler, artık bu numarayı yemiyorlar.

Kurnaz Akrabalar Diyarı

- Allahım Yarabbim ya... İnsanın böyle geri zekalı akrabalarının olması ne acayip bi şeymiş ya... Ne kabahat ettik de bizi bu Ziya Enişte salağıyla genetik olaraktan bağladın bilmem ki. Tevbe estağfirullah... Adam bildiğin salak yav! Banker Kastelli öldükten dört yıl sonra bile sahte Banker Kastelli'ye para kaptırmış, üç kere üstüste Jet Fadıl'a çarpılmış, çiftlik banktan sahte bitcoine yeni eski her türlü yolla dolandırmışlar, daha da neyin peşinde... Lan aptalsın sen işte, bi anla artık be! Bi dur, bi dinel...

- Ahaha... Yine köyden Ziya enişte geliyo ha? Bu sefer noolmuş kız anne, böbreğini mi çalmışlar?

- Bilemiyorum artık Sıdıka... Bilemiyorum kızım. Vaktiyle komple kafasını çalmışlar onun, iki kere çekilmiş dana kıymayla dolu bir fitbol topu koymuşlar yerine... O haliyle gelmiş, babangilin sülalesine damat olmuş... Ay Allah etmesin, gene de dalga geçmemek lazım, daha torun var torba var, Rabbım ceza olsun diye Ziya Enişte cinsi bir şey verirse, ay evlerden ırak... Pü pü pü şeytan kulağına...

- Öyle diyosun da, vaktiyle "Ziya Bey, amirliğimizce Çakal Carlos'la irtibatlı ve iltisaklı olduğunuz tesbit edildi" diye kendisinden telefonla 10.000 lira sızdırırken iyiydi ama... Ben de fonda "pıh...pıh... nori nori" şeklinde telsiz sesi yaptım. Abimin paralı askerlik işi o şekilde hallodu. Yalan mı?

- Kız Çakal Karlos mu kalmış, yalan olduğu besbelli. Telefonda işletmek için dediydim ben onu. Ondan sonra da borç para istedik, Şetaret Halan araya girdi de verdi. Yoksa iki pıh pıha para mara vermez o. Ziya Eniştengilin olayı, üç lira vericek 1033 lira alıcak... Kurnaz yani. Ona öyle bir tezgâh kur, donuna kadar al.

- Peki bunca yıl içinde aldığı olmuş mudur sence? Çünkü ben bildim bileli dolandırılıyo. Doğru dürüst bir işi de yok. Dolandırılarak hayatını idame ettirmen için bile arada belli bir para girişi olması lazım. Tarihi eser kaçakçılığı filan yapıyo olabilir mi? Köyde define; sikke, heykel filan mı buldu acaba? Ya da piyango?

- Olan tarlasını tapanını satıyo işte kızım. Yoksa, piyango haram diye bilet filan almaz. Onların köye hiç öyle eser bırakacak bir medeniyet filan da yerleşmemiş. Kaz kaz bi b.k çıkmıyo. Geç Tunç Çağı ile Erken Roma Dönemi arasında kurnaz bi kavim oturmuş diyolar ama gelecek kuşaklara define olsun diye bir şeycikler bırakmamışlar. Anca çer çöp çıkıyo.

- Ay şaştım da kaldım. Nerden biliyosun kız bu kadar şeyi "Erken Roma" filan. Valla anne, bugün baş vur, yarına "Doçent" olarak üniversitede işe başlatırlar bu kadar arkeoloji bilgisiyle. Şık da olur ha... Zilin üzerine yazarız, "Doçent Dr. Safiye Saka"...

- Dalga geçme kız anneyle. Babangille az eşelemediler orayı, o zamanlardan aklımda kalmış işte. Gülmesene kız, dalga geçme diyorum bak.

- Yok ben ciddiyim akademik çevre yavaş yavaş oraya doğru gidiyo zaten. Okuma yazma bilsen yetiyo. Sen biraz geç söktün ama olsun; alaylı, samiğmiğ bir arkeoloji bilgin var. Ehe... Tamam tamam kapatıyorum bu konuyu, bırakalım o terliği yerine... Anne lütfen, bir akademisyene yakışmıyo.

* * *

- İyi ama enişte sence de çok saçma değil mi? Kanal İstanbul'un güzergâhı geçen hafta açıklandı. "Küçükçekmece' den geçicek" dediler. Bu durumda sen niye "Çatalca'dan geçebilir" diye oralardan ucuza AVM'lik tarla almaya çalışıyosun ki? Bu "İstanbul Boğazına İkinci köprü yapılacak" diye şu an arazi toplamaya benziyo. İkinciyi bırak üçüncüsü yapılalı yıllar oluyo. Bak kimse çok fena dolandırıyo senin o emlak danışmanın...

- Çok gonuşuyon Sıddıka. Üçüncü Köprü filan deyeceğine şimdiye üçüncü çocuğu doğurmuş olman gerekyadu senin... Emlak işleri garuşuk işlee, sen ağnamazsın. Ganal İstanbul'un çılgın güzergahı şimdiye gadara kaç kerre açıklandı. Haksuz gazanç olmasın deyi, tam yerini son dakkaya gadara söylemeyela. Şimdi "Çekmece'den" dedilee amma, bence son dakkada "yeni araşdumalara gore; deprem riksi vaa, tatlı su gaynağına zarar gelya" deye iptal edip "Çatalca" deyceklee. Bence samiğmiğ güzergah Çatalca... Zaten Beyefendi de projeyi ilk defa orda açıkladı, hatta "Çatalcalılar'a bir müjdem olacak" dediydi. Emareler ortada. Her şey açık net. Tarlayı emlağı ordan almak lağzım bence.

- İyi de enişte...

- Sus Sıddıka, git üç çocuk dovur, öyle konuşalım... Hadi bakyın, hadi git, çabuk çabuk...

- O kadar çabuk doğuramam. O arada seni çoktan dolandırmış olur arsa spekülatörleri. Ya senin burdaki arsayı tarlayı bırakıp kendininkine baksana. Mesela safran dik, türüf mantarı üret, organik tarım filan yap. Bunlar tüm dünya piyasasının en pahalı şeyleri. Üret, öyle zengin ol.

- Öyle elde gazma kürek marabalık, ırgatlık geride galdı Sıddıka. Yeni Türkiye'de lazımısa, verü parasını, mantarı safranı neyi hepsini marketten alıruz. Allaha bin şükür kendi uçağını satın alabilen bir ülkeyiz artık.

- Kendi uçağını satın alabile... Ağğh... Lıhınnn...

- Nooldu gız? Safiye gız koş, Sıddıka bayıldı... Hamile mi yoksa bu? Birinciyi doğuracak heralda. Aferin gızım doğur Sıddıka... Heh... Samiğmiğ... Diri...

Çocuk Annelik Dramı

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Bu ay ne yazmalıyım diye düşünmedim. Gündem öyle sarsıcıydı ki, üzerinde konuşmak, yazmak kaçınılmazdı. Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da bir hastanede görevli sosyal hizmet uzmanının uzun uğraşısı ile ortaya çıkan, 2017 yılının sadece ilk yarısında 115 gebelik olgusu ile hastaneye gelen çocuklar herkeste ilk kez duymuş gibi bir etki yarattı. Sofradan bir kap eksilsin, mal mülk yabancıya gitmesin, kadının yeri kocasının yanı gibi inanışlarla dünyanın dört bir yanında milyonlarca kız, çocuk yaşta evlendiriliyor. Kız çocukları aileler arasında değiş tokuş ediliyor. Doğar doğmaz, daha beşikteyken satılıyor. Tercihleri sorulmuyor, kararları önemsenmiyor, eğitimleri sonlandırılıyor, birey olarak yok sayılıyorlar. Hazır olmadıkları halde anne olmaya zorlanıyorlar. Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu'nun 2013 yılında yayınladığı, "Çocuk Anneler: Ergenlerde Gebelik Sorunuyla Yüzleşmek"(*) başlıklı raporda, gelişmekte olan ülkelerde çocuk yaşta evlilikler rakamlarla ortaya konuyor. Bu ülkelerde 18 yaşın altında doğum yapan kız çocukların sayısı yılda 7 milyon 300 bini buluyor. Bu doğumların 2 milyonunu bedensel gelişimini henüz tamamlamamış, içinde bulunduğu fiziksel ve sosyal koşullar nedeniyle anne olabilecek durumda olmayan 15 yaşın altındaki genç kızlar yapıyor. Yine Birleşmiş Milletler nüfus fonunun araştırmasına göre, dünyadaki genç kadın nüfusunun üçte biri 18 yaşından önce evlendiriliyor. Araştırma sonuçları, yaşları 20 ile 24 yaşları arasında 67 milyon kadının 18 yaşına gelmeden evlendiğini gösteriyor. Bu kadınların % 12 'si ise, 15 yaşından önce evlendirilmiş durumda. Çocuk evlilikleri yaygın olarak Batı ve Sahra-Altı Afrika ülkelerinde görülüyor. Nijerya % 75 ve ve Çad % 72 ile listenin en üst sırasında yer alıyor. Güney Asya ülkeleri de yine çocuk evliliklerinde üst sıralarda yer alıyor. Türkiye'de ise, 18 yaşın altında evlendirilmiş kız çocukların oranı % 14. Burada bir dip not yazmak durumundayım; Türkiye'yi Nijerya ile karşılaştırıp sevinmek ne kadar doğru bir ruh hali bunu sizlerin takdirlerine bırakıyorum. Aynı rapora göre; Türkiye'de son 60 yılda ergen gebeliklerinin oranı düzenli olarak azalmakla birlikte yılda 91 bin ergen ya da ergenlik çağındaki kız çocuk doğum yapıyor. Günümüzde bu oran yaklaşık binde 29. Batı Avrupa'da bu oran binde 4 civarında. Türkiye'de ergenlik çağında doğum hızının en yüksek olduğu kentler, Ağrı, Kars, Muş, Kilis, Van, Siirt, Bitlis, Niğde, Iğdır ve Şanlıurfa'dır. Söz konusu doğum hızının düşük olduğu kentler ise Trabzon, Rize, Tunceli, Artvin, Ordu, Bolu, Eskişehir, Karabük, Gümüşhane, Yalova ve Giresun. Şunu hatırlatmakta yarar var; 1990 yılından beri taraf olduğumuz Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne göre 18 yaşını tamamlamamış bireyler çocuktur. Biz biliyoruz ki, uluslararası sözleşmeler anayasamız gereği iç hukukun da üzerindedir. Dolayısıyla 18 yaşını doldurmadan evlendirilmek, evlenme izni için yasal zemin oluşturmak ve buna göz yummak Anayasal bir suçtur. Medeni Kanun 17 yaşını doldurmuş kişilere evlilik ehliyeti verir, ancak 16 yaşını dolduran her birey, eğer ailesi mahkemeye başvurup hakim kararı çıkartırsa evlenebilmektedir. Ceza Yasasında ise, 15 yaşın altındaki çocuklara yönelik suçlar şikayete bağlıdır. Böylece 14 yaşında bir çocuğun evlendirilmesi kolaylaşır. Çocuk Koruma Yasası, Ceza Yasası, Medeni Yasa arasındaki çelişkilerin giderilmesi bir yana, işin içine diyanetin saçma fetvaları da girince bugün kamuoyunun vicadanını sızlatan, ancak bazı kamu görevlilerini hiç mi hiç ilgilendirmeyen durum da kaçınılmaz oluyor.

18 yaşını doldurmadan evlendirilmek, evlenme izni için yasal zemin oluşturmak ve buna göz yummak Anayasal bir suçtur.

Oysa, biz yine biliyoruz ki ve özellikle dezavantajlılıkla ilgili mesleklerin eğitimlerini sürdüren akademinin ilgili bütün disiplinlerinde devamlı vurguladığımız gibi; ulusal mevzuatın Çocuk Hakları Sözleşmesi ile uyumlu hale getirilmesi gerekiyor. Ceza Yasası'nın yine bu sözleşmeyi dayanak göstererek, çocuğunu erken evlendiren ailelere verilecek cezayı yeniden tanımlaması gerekiyor ki, bu caydırıcılık açısından çok önemli.

Mücadele alanında yaşanan zorluklar açısından olayı gündemimize taşıyan sosyal hizmet uzmanının yaşadıkları sadece tek bir örnek. Duruma ilişkin ülkemizde sessiz bir mutabakat ve iş birliği yapılıyor. Örneğin; YÖK verilerine göre 1995 yılından beri Türkiye akademilerinde "çocuk gebelikleri" tez ve münferit araştırmalarla inceleniyor. Konuyu takip etmesi gereken resmi kurumlar duyarsız. Herkes biliyor, görmezden geliyor. Sorunun en önemli kaynağı, kamu görevlilerinin erken evliliklere göz yummasıdır. Ayrıca, imamların dini nikahla bu evlilikleri toplum gözünde meşrulaştırmaları birincil etkilidir. Evlilikleri resmi olarak beyan edilemeyen çocuklara sağlık hizmeti veren personelin duyarsızlığı, özellikle köylerde muhtar, öğretmen gibi kamu görevi yapan kişilerin olayı görmezden gelmeleri ve bu evlilikleri "ne var? Biz de aynı şekilde evlenmedik mi?" diyerek olağan saymaları, bunu özellikle aile büyüklerinin ve kadınların desteklemesi zihniyet değişikliğine duyduğumuz ihtiyacı ortaya koymaktadır. Kolluk kuvvetlerinin ihbar olmadan harekete geçmemeleri, mahallelerde ya da köylerde yaşayan insanların durumu kanıksamış olmaları ve olağan saymaları üzerinde durulması gereken bir durumdur.

Siyaseten ergen gebeliklerine dair büyük yanlışlar içinde bir iktidarın varlığı da bunda etkilidir. Hem sağlık hem de aile ve sosyal politikalar bakanlığının 18 yaş altı gebeliklerin kaydına yanıt vermemesi, ergen gebeliklerindeki artışa binaen bazı hastanelerde adölesan gebe izleme polikliniklerinin kurulmuş olması, gebeliklerin büyük çoğunluğunun "evlilik" adı altında dini olarak meşrulaştırılan yasa dışı beraberlikler içinde gerçekleşmesi, evlilik yaşının ailenin izni ile 16'ya indirilmesi kız çocukların erken evlendirilmesinin ve gebeliklerin dolaylı olarak desteklendiğini göstermektedir.

Dünyadaki veriler ürkütücü sonuçları ortaya koymakta, önümüzdeki 10 yıl içinde 142 milyon kız çocuğu 18 yaşın altında evlenmiş olacak. Yani kız çocuklarının çığlıklarına kulak tıkanır, açıklanan sayılar hükümetleri harekete geçirmezse dünyada her yıl milyonlarca kız "çocukluğunu" kaybedecek. Hatta çocukluğunu kaybetmekle kalmayacak, yaşamını da kaybedecek. Küresel sağlık verileri bize, dünyada kız çocukların ölümüne neden olan faktörlerin başında gebelik ve doğum komplikasyonlarının geldiğini söylüyor. Sonra dönüp tekrar Türkiye'ye baktığımda, 6 yaşında bebek evlenebilir diyen ruh hastası sapkın beyinleri, bunları susturmayan karar vericileri, Türkiye'de 2002'den bu yana 15 yaşın altında cinsel istismara uğrayarak doğum yapan çocuk sayısının 15 bin 937 olarak kayıtlara geçtiğini görünce ve kayda geçmeyenleri düşününce ne tür bir cehennemde yaşadığımızı görüyorum. Hatta, bugün sustuğumuz ve gücü olmayan o yavrulara ses olmadığımızda daha kötüsünün yaşanacağını da görüyorum. Ve umutsuzca daha iyi ve daha çok insan olacağımız günlerin gelmesini diliyorum.

**https://www.unfpa.org/press/more-7-million-girls-poor-countries-give-birth-18-each-year-finds-new-unfpa-report*

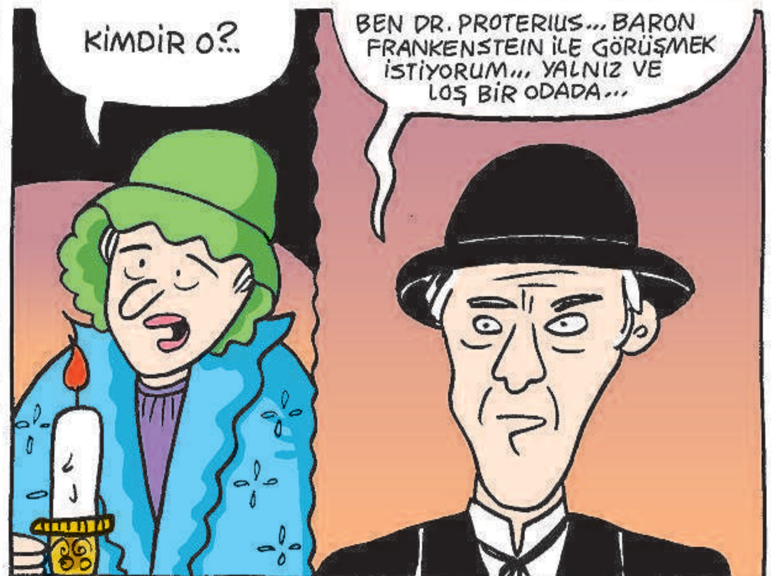
Doktor Frankenstein ve canavar kulübede çıkan yangının ortasında kalmışlardı!! halk sevinç içinde yangını seyrediyordu.. Belediye köfte ayran dağıtıyordu..

HADİ SEYİRLİK BİTTİ! CANAVAR ÖLDÜ, GİDİN EVLERİNİZE YATIN!!!
BELEDİYE BAŞKANI OLDUN DİYE HAYATIMIZA KARIŞAMAZSIN!! UYKUMUZ YOK!
YATAĞINIZDA PISIN, UYKUNUZ GELİR!!

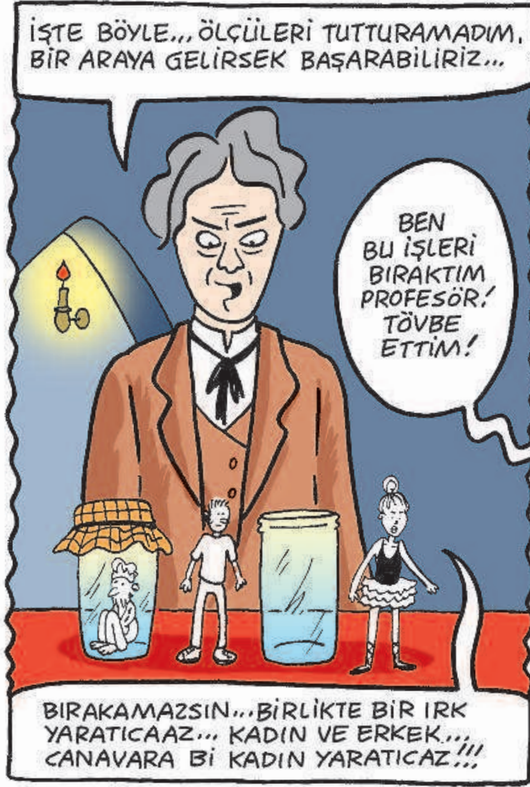

BARON FRANKENSTEIN, SİZİN DE ÖLDÜĞÜNÜZÜ DÜŞÜNDÜK.. BU YÜZDEN SİZE ALDIĞIMIZ KÖFTEYİ BİZ YEDİK!!! HELAL EDİN!
CANAVAR ÖLMEMİİİİİŞ!!! OSSURA OSSURA KAÇIYOOOORR!!!
PIRRT

Baron Frankenstein eve gitmiş baronesine kavuşmuştu..
ÖLÜM KUTSALDIR HENRY... YARATMAK ALLAHA MAHSUSTUR... BIRAK BU İŞLERİ ARTIK!!
IPHONE'DA YENİ KİŞİ YARATILIRKEN İYİ AMA.
TAK TAK TAK
KİM ACABA BU SAATTE?

KİMDİR O?..
BEN DR. PROTERIUS... BARON FRANKENSTEIN İLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM... YALNIZ VE LOŞ BİR ODADA...

OUUU, EHLEN VE SEHLEN! ELIZABET, DR. PROTERIUS FELSEFE PROFUDUR... AMA KHK İLE İŞTEN ATILDI...
İYİ AKŞAMLAR BARANES, BİZİ YALNIZ BIRAKIR MISINIZ?.

BİRLİKTE ÇALIŞMAK ZORUNDAYIZ... CİNAYETLERDEN SEN DE SORUMLUSUN...
YAŞAM VE ÖLÜMÜN GİZEMİNİ ÇÖZEBİLİRİZ... BENİM YARATTIKLARIMI DA GÖRMELİSİNİZ...
NE ZAMAN GÖREBİLİRİM?
HEMEN BU GECE.

İŞTE BÖYLE... ÖLÇÜLERİ TUTTURAMADIM. BİR ARAYA GELİRSEK BAŞARABİLİRİZ...
BEN BU İŞLERİ BIRAKTIM PROFESÖR! TÖVBE ETTİM!
BIRAKAMAZSIN...BİRLİKTE BİR IRK YARATICAAZ... KADIN VE ERKEK... CANAVARA Bİ KADIN YARATICAZ!!!

Bu sırada canavar, kendini kovalayan insanların elinden kurtulmuş ormanda dolanmakta ve hayvanlara korku salmaktaydı.. Çok acı çekmişti, ağzına tişört tıkamak suretiyle boğulmaya çalışılmıştı.. Dikişleri yer yer sökülmüş, ince bir teğelle tutturulmuştu..

Ormanda gezerken kulübede yaşayan kör bir amcaya rastladı.. Onu göremediği için korkmayan amca altın bulmuş gibi sevindi.
ALLAIM, HEP ARADIĞIM DOSTU BULDUM!!
HIŞIR HIŞIR

İkisi beraber yaşamaya başladılar.. Gül gibi geçinip gidiyorlardı..
BU NEY?..
EPMEK!
BU?
ŞARAP.

BU NE?.. SİGARA...
ATEŞ.. ATEŞ TİRREK!!

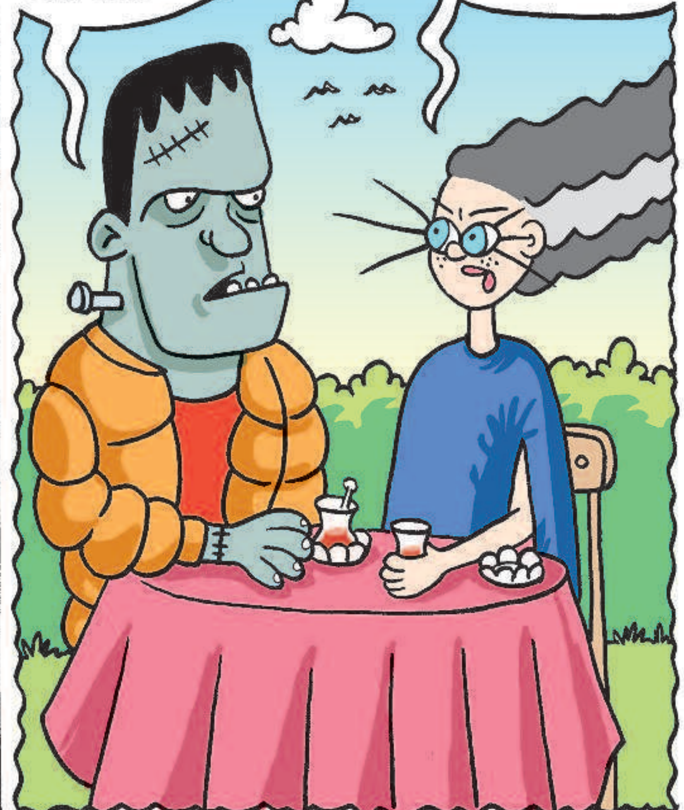

SİGARA GÜZEL!! ATEŞ TİRREK...

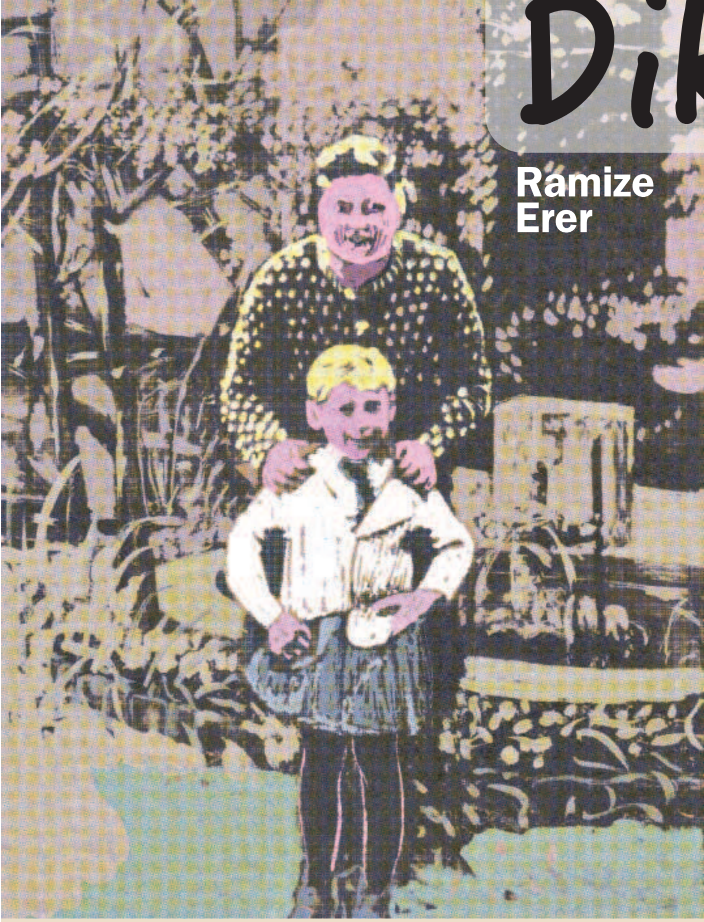

FRANKENSTEIN 200 YAŞINDA... İYİ Kİ DOĞDUN:)

SON...

Dikra

Ramize Erer

Yatak odamın penceresinden loş bahçeye bakarken bunları hatırladım. Artık bu evde biz oturuyoruz. Kızım, kocam ve ben. Şimdi havuzun başında kızımı ve dadısını görüyorum. Tam benim düştüğüm yerde poz veriyorlar babasına neşeyle.. Babası kim mi? Size daha önce bahsettiğim Foto Veli. Daha 16'ımda vardım o'na. Kızım Dilara karnımda iken, Dikralar taşındıktan tam 3 sene sonra.

Güzel bir genç kız olmuştum. Foto Veli böyle demişti, vesikalık çektirmeye gittiğim o gün. Elleriyle çenemi hafifçe yukarıya kaldırırken "Ne güzel bir genç kız olmuşsun sen" demişti, "şöyle hafifçe yana bakıyoruz" der gibi, fotoğrafçı ağzıyla söylemişti bunu. Sonra çenemi kaldırır gibi tek hareketle eteğimi kaldırmış, elleri saçımı düzeltir gibi usulca bacaklarımda dolaşmıştı. Karşı koymamış, isteklerini poz verir gibi yerine getirmiştim. Karanlık odada flaşlar patlar "gülümsüyoruz şimdi" derken o, ağladığımı görmemişti.

Yaşım büyütülüp, karnım iyice belirginleşmeden evlendirildim. İlk bir, iki sene hiçbir şey anlamadım. Kızıma annem bakıyordu. Daha çocuktum, herşey oyun gibiydi. Evin içinde ailenin büyük kızı gibi dolaşıyordum. Evliliğimizle birlikte Foto Veli'nin, yani kocamın işleri iyice açıldı. İkinci bir dükkan daha açtı. O sırada bu eve taşındık. Evlerinde çekyattan başka mobilya görmeyen akraba kadınlar, teyzelerim, halalarım, kuzenlerim brokar perdelerimize, hakiki Isparta halılarımıza, altın varaklı aynalarımıza hayran kaldılar. Kadife berger koltuklarımıza gömülüp, çın çın öten incecik porselen fincanlarda kahvelerini yudumlarlarken "git karta, er rahata" deyip kıkırdadılar. Loş bahçede çimlere yayılıp yardımcı kadının servis ettiği kaçak çayları içerken "Ne şanslısın kızım, prenses hayatı yaşıyorsun" dediler imrenerek.

Foto Veli; kocam kabul görmekten mutluydu. Bütün ailenin vesikalıklarını, düğün, sünnet fotoğraflarını o çekiyor, karşılığında hiç para almıyordu. Para tekliflerini "Bu da benim hediyem olsun" diyerek reddediyordu. O cömertleştikçe akrabalarımın ona olan sevgisi katlanarak artıyor, Foto Veli de sevildikçe, enişteliği onaylandıkça daha da çömertleşiyordu. Foto Veli'nin fotosu, hatta Veli'si de atılmış tek bir sıfat verilmişti ona, "enişte". 60 yaşındaki büyükannem de, 3 yaşındaki torunu da enişte diyordu.

Bizim güzel evimize gelmek, loş bahçemizde dolaşmak, yoksul akrabalarım için Avrupa'nın çok güzel bir bölgesine, mesela Alpler'e falan gitmek gibi heyecan verici bir şeydi. Yazın, süs havuzunun serinliğinde, baharda yemyeşil çimenler üzerinde, kara kışta lapa lapa yağan karlar altında... Seyahate çıkar gibi gelir, kalırlardı bizde. Ve her anlarının bir fotoğrafı da olurdu, tıpkı bir seyahatteymişcesine. Kadınların "şöyle bir pozumuzu da alasana", "enişte bir de şöyle çek", "enişte" ricaları havalarda uçuşurdu. Bilirsiniz yoksulların fazla fotoğrafı olmaz. Ama bizim ve akrabalarımın onlarca var, Foto Veli, yani kocam sayesinde.

Kadın muhabbetlerinden, kadınlık derslerinden sıkıldığımızda loş bahçeye çocukların yanına, yitirmekte olduğum çocukluğuma kaçardım. Büyümek, hele bu kadar hızlı büyümek ne kadar hüzünlüydü.

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Canınızı sıkmak gibi olmasın; ama 2018 pek hoş bir yıl olmayacak şimdiden söyleyim. Ocak ayı "alın size 2018!" dercesine gözümüze soktu zaten. Daha başlar başlamaz **Münir Özkul**'la **Aydın Boysan**'ı kaybettik. Yeni bir yıla başlamak için gerçekten çok güzel bir yol, bravo Ocak ayı.

• Üstüne bir de daha 45'inde **Dolores O'Riordan** gitti. Hem Ocak zaten sevimsizdir; **Hrant Dink** ile **Uğur Mumcu**'nun katledildiği aydır. O da yetmedi, bir de **operasyon** çıktı başımıza! Daha şimdiden "**yetmez ama evet**" gibi yıl, daha ne olsun? Eee, şey, bir de, **Kim Jong-Un**'u evinde zor tutuyoruz, düğmeye bastı basacak.

• Trump da basabilir düğmeye gerçi. Kelimenin tam anlamıyla "**benim düğmem seninkinden büyük**" dedi. Ama en güzeli ikisinin aynı anda basması değil mi? Çünkü muhtemelen o bombalardan sadece bir tanesi dünyadaki hayatı sonlandırmaya yetmeyecek, süründürecek bizi. Allahınız varsa ikiniz birden basarsınız! Bari bu iyiliği yapın bize, hadi be!

• Ay çıkmadan yaşanan tek güzellik, **Nuriye Gülmen** ve **Semih Özakça**'nın açlık grevlerini sonlandırmaları oldu. Bu yozluğun içinde, son zamanlarda gelen en güzel haber bu gerçekten. Bu ülke, hakları uğruna mücadele ederken o kadar çok insanını kaybetti ki, bir de Nuriye'yle Semih'i kaybetmemeliydi. Neyse ki onlar da göçüp gitmeyi değil, kalıp mücadele etmeyi seçtiler. Ne diyelim; **çok yaşayın e mi!**

• Bu arada **Afrin Operasyonu** başlayınca, kalabağlın arasından zaten cılız mı cılız çıkmakta olan "**savaşa hayır!**" seslerini duymakta iyice zorlanır olduk. Halbusi bizimki gibi "**hipokrasi**"nin tavan yaptığı ülkelerde gayet normal bu.

• Savaşa hayır çok yüksek bir seviye. Başlangıç seviyelerini atlamadan 100. level'a çıkılır mı? Önce basit şeylerle başlayacağız. Mesela ilk ders, "**insan nedir?**"

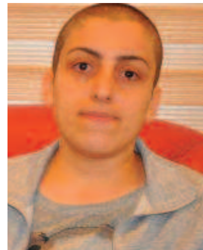
• Hipokrasi ne mi? Misal; bedelli askerlik platformunun her türlü askeri operasyona destek vermesi.

• Bedelli askerlik platformunun sahte militarizmiyle gaza gelmez, **Ceylan Ertem**'i de yedirmeyiz.

• Bir ülkede herhangi bir olay olduğuna insanlar kişisel kanaat önderleri yorum yapmadan ağzını açamıyorsa, o ülkede **vicdan** ve **bireysel düşünce** bitmiş demektir. Noluyor sonra? Karşılıklı olarak birbirini suçlayıp duruyor herkes. O hengamede ölen de öldüğüyle kalıyor. Cadı kazanları harlanmış, herkes ateşe bi odun atmanın peşinde. E ne diyelim, hayırlı işler...

• Herkes operasyonun adına takıldı. Bense "**zeytin dalı**" ismine hiç takılmadım. Dünya tarihine bakarsanız tüm askeri operasyonların böyle çiçekli kelebekli isimleri var; sanki savaşa değil, Oz ülkesinde lunaparka gidiliyor.

• Operasyonun adını bırakın da, tüm kesimlere ve yok edişlere rağmen, bizde onlarca zeytinlik dururken zeytinyağını **Tunus**'tan alacak olmamıza bakın.

• Ocak ayı sadece Münir Özkul'u ve Aydın Boysan'ı alıp götürmedi. Zihinlerimize "**görüyorum ki hayatınızda çaresizliği hiç tatmamışsınız**" cümlesini kazıyan **Dilek Özçelik**'i de aldı. Çaresizliği tatmamış, tatmışsa da kolay unutmuş insanların elinde oyuncak olmuş, yaşamaya devam ediyoruz bizler de, eğer buna yaşamak denilirse.

• İnsan çaresizliğini kendine dert edinen devasa bir edebiyat külliyatı var. Özellikle realist ve varoluşçu edebiyatın en büyük sorunsallarındandır çaresizlik. Görevi çaresizliklere çare bulmak olan devlet yetkililerinin okuması icap eden eserler bunlar. Adamın kafasına vura vura empatiyi falan öğretiyorlar. Empati manyağı oluyorsunuz. Ama adamlar **maazallah okur da anlarım** diye korkup cin çarpmış gibi kaçıyorlar edebiyattn.

• Şu çağın en zavallısı da **kitaplar** zaten. Artık kimselerin umrunda olmadıklarından, yakılmalarına bile gerek kalmayan kitaplar... **Görüldü** atılıp bir daha yüzüne bakılmayan **hoşlanılan çocuk** gibi hepsi. Tozu bile ayda bir alınan kitaplık raflarında bekleşip duruyorlar öylece.

• Kayıplara üzüldük, ama bu ay canımızı en çok **hamile çocuklar** olayı yaktı. Sadece 5 aylık süreçte **Küçükçekmece**'deki bir hastaneye gelen 18 yaşın altındaki hamile çocuk sayısı 250 civarındaymış. Cesur bir kadın korkmadı ve bu skandalı ortaya çıkardı. Bu çocuklardan 115'i için emniyete bildirimin yapılmamış çünkü onlar iyice küçükler. Alın size bir "**çaresizlik**" hikayesi daha. Hem de 5 ayda 250 tane. Memleket katman katman çaresizlik oldu zaten. Katran katran oturuyor ciğerimize.

• Yeni Türkiye? Fiziksel ve psikolojik istismarla gelen travma ve kayıp giden hayatlar, kuşaklar, gençler, çocuklar. Kayıp bir gelecek. Çaresizliği hiç tatmamışların birilerini durmaksızın çaresiz bıraktığı bir dünya... Batsındı, ama batmıyor da.

• Kız çocuklarını böylesi ciddi boyutlarda, sistemli ve gönüllü bir şekilde istismar eden bir toplumun çökmek için dışarıdan herhangi bir düşmana ihtiyaç duyacağını zannetmiyorum.

• Laiklik nedir, yıllardır tartışır dururuz. Herkesin de farklı bir fikri vardır bu konuda. Ama muhtemelen **Diyanet**'in "**9 yaşında kızla evlenilebilir**" açıklamasında bulunamadığı bir sistem olması gerekir, değil mi?

• 16 yaşındaki öğrencisini taciz eden **Ahmet B**, suçunu kabul etti ve "**beni şeriat kanunlarına göre yargılayın**" talebinde bulundu. Ama ne hikmetse haberi yapan muhabir **Felat Bozaslan**'a seküler mahkemede dava açmış? Bozaslan da haliyle "Cinsel taciz olunca şeriat hükmüne, Felat haber yapınca tağut dediğin mahkemeye git. Şimdi sen hangi yüzle tanımadığın mahkemeye beni şikayet edeceksin ki?" diye

soruyor. Daha haklı olabilir miydi? Bence olabilemezdi.

• **Milli Eğitim Bakanlığı**'nın çocuklara dağıtılmasına izin verdiği bir kitapta daha skandal ifadeler olduğu ortaya çıktı. Kitapta Alevilere hakaretler yer alıyor ve günümüz yaşamının "cehennemlik" olduğu vurgulanıyor. MEB'in dağıtımına izin verdiği bu kitaplar da artık iyice **Alacakaranlık Kuşağı**'na bağladı. İlim, bilim, irfan falan geçici şeyler tabi, kalıcı olan Alacakaranlık Kuşağı ve korku kültürü.

• **Akit yazarı Ahmet Miranki**; **Payitaht, Diriliş** dizilerinin arasında **iç çamaşırı, orkid**, gazlı içecek reklamı yayınlayanın kellesi alınmalı demiş. Ha bi de eklemiş; "bu bir planlı çalışmanın ürünü, **bir algı operasyonu** ve bir gri propagandadır". Evet gerçekten biz kadınlar dış mihrakların kurduğu bir algı operasyonu ile regl oluyoruz. Amacımız ülkeyi zayıflasdfgasdghf.

• Kadınlar kendilerini korumak istiyorlarsa, kendilerini taciz eden erkeklere ped göstermeleri yeterli aslında, biber gazına falan gerek yok. Nedense **bağzı erkekler** pedden cin cühela görmüş gibi korkuyorlar. Onlarda böyle bi anasına sövmüş etkisi yapıyor. Hayred doğrusu.

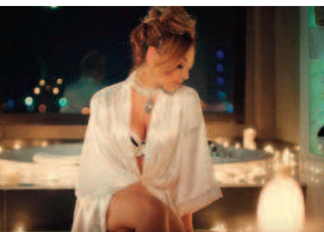
• **Canan Kaftancıoğlu**'nun **CHP İstanbul il başkanı** seçilir seçilmez oklar kendisine döndü. Hem de hem CHP'nin okları, hem de AKP'ninkiler. Hatta hususi olarak mecliste yuhalatıldı bile. Bu özel ilgi ve alakayı neye borçluyuz acaba? İstanbul'u kaybetme korkusu mu bütün bunlar?

• **Barış Atay**'ın **Sadece Diktatör** oyunu yasak üstüne yasak, engel üstüne engel yerken, naif yurdum insanı sosyal medyada "**tiyatroya bile tahammülleri yok**" kafasında hala. Sen mevzuyu hiç anlamamışsın ki canım kardeşim, neyin mücadelesini veriyorlar sanıyorsun yıllardır?

• Hadise'nin klibinin erotik bulunmasının ardından, Hadise zehir zemberek bir açıklama yaptı ve "**ben klibime verilen 'erotik' damgasına katılmam ve izin vermem**" dedi. İyi de klibin erotik olduğunu reddetmek için son üç yıldır üç öğün şap yiyor olmak lazım. Keşke topa böyle gireceğine, cesaretle çıkıp "**erotikse ne olmuş?**" deseymiş. Çünkü erotizm suç değil, pornografi hiç değil. Ayrıca kadın bedeninin metalaşması ise başka bir mevzu.

• Ülker Arena'da **Teoman** ve **Manga** gibi isimlerin sahne alacağı alkolsüz etkinlik, valilikçe "alkol ve tütünü özendirdiği" gerekçesiyle iptal edildi. Teoman da diyor ki "**Türkiye korktuğum bir yere doğru gidiyor**". Daha tam korkmamışsa demek ki?

• Büyük büyük umutlarla çekilen **Ayla** filmi **Oscar**'a aday olmayınca yapımcı Oscar komisyonuna dava açmaya karar vermiş. "**Yeterince izlemediniz, bak tam izleseniz seversiniz aslında**" demiş. Rezil olmadığımız en ufacık bile kalmasın diye canla başla çalışan vatanperver yapımcılar görmek ne güzel gerçekten.

• KESK ve **DİSK, "tüm taşeron işçilere kadro verilsin"** demiş. Aaa, ilahi... Yahu yaşıyor muydunuz siz, aşk olsun, hiç sesiniz de çıkmıyordu. Ne güzel unutturmuştunuz kendinizi.

• Türkiye'de 81 ilden sadece 6'sının havası temizmiş. O illerden havası en temiz olan 4 il ise **Artvin, Bitlis, Yozgat** ve **Kırıkkale**. E oralarda insan yaşamıyor zaten, oralar da mı kirli olsun? El insaf!

• **Muhbir vatandaş** iş başında! Keçiören'den Kızılay'a gitmek için bindiği otobüste yanındaki kişiyle sohbet eden M.A. adlı kadın, başka bir kişinin ihbarı ve "takibi" üzerine Cumhurbaşkanı'na hakaret suçundan gözaltına alındı. Adeta bir distopyadan çıkmış bir sahne gibi. Hiç lafı dolandırmayacağım; korkunç!

• Sinop Fen Lisesi'ni ziyaret eden müftü **Ali Hayri Çelik**, konuşmasında "**Matematik ve Fizik elbet bir yerde biter**" dedi. Immm... Matematik ve fiziğin bitmesi pek mümkün değil aslında, zira kozmosun yasaları onlara dayanıyor. Ama sen hobi olarak gene reddedebilirsin. **Richard Dawkins**'in dediği gibi "**yer çekiminin var olduğundan şüphe duyan herkes onuncu kattan atlayabilir.**"

• **Eğitim-Sen**'in raporuna göre; son 15 yılda hiçbir öğrenci aynı müfredatla başlayıp mezun olamamış. Sonra da vay efendim gençlerimiz niye böyle, niye balık hafızalı? E öyle olsunlar diye hususi olarak eğitiliyorlar da ondan.

• **Karma Dövüş** dalında 7 kez Türkiye, 1 defa dünya şampiyonu olan 19 yaşındaki **Kadir Dalkıran**, alanında gerekli desteği görememesi nedeniyle **Yalova**'da kağıt toplayıcılığı yapıyormuş. Yahu nedir; spor, sanat, bilim falan bunlar teferruat, bunlar **bir gün biter** biliyorsunuz. Görünüşe göre Kadir Dalkıran'ınki bitmiş bile zaten...

• Bu ülkede bir işçi ekonomik sorunları nedeniyle meclis önünde kendini yakmaya çalıştı, neredeyse **ajan** ilan ediliyordu. Korkunç olan, her şeyi sindirecek bir mideye sahip olmamız. Timsah gözyaşlarını bilmem, ama bizde **timsah midesi** olduğu çok açık. Yutturulan her şeyi bir güzel öğütüyoruz.

• **Derelerin anası Melahat Alişan**, yıllardır yöre halkı ile birlikte dereleri HES'lere karşı koruyormuş. Sabah akşam dere başında nöbet tutuyormuş. Dere kenarında doğmuş, dere kenarında büyümüş Melahat Alişan. Güzel insan! Umarım deresiz kalmayasın.

• Polonya'da çiftlikten kaçan inek, ormandaki bizon sürüsüne katılmış. Aynı ben. İşte ben de böyle humharca kaçmak istiyorum bu kesimhaneden.

• Mısırlı politikacı cumhurbaşkanlığı seçimini kazanırsa **Kabe**'yi **Mısır**'a taşıyacağını açıklamış. İşte hızını alamamış bir politikacı daha. Aboo... E peki bundan Kabe'nin haberi var mı?

• Amerika'daki taciz skandalını takip ediyor musunuz? **Harvey Weinstein**'in 30'dan fazla kadın oyuncuya tecavüz etmesinin ortaya çıkmasının ardından onlarca başka erkek oyuncu ve yapımcı da benzer suçlamalara maruz kaldı. İş öyle büyüdü ki, bu sene neredeyse **Oscar** törenine katılacak oyuncu ve yapımcı kalmayacak. **Kevin Spacey, Casey Affleck, Michael Douglas, James Franco**... Daha da onlarca suçlama var aslında, ben sadece en bilinenleri seçtim. Ve hatta en sonunda **Woody Allen**. Birileri sonunda **Dylan Farrow**'un yıllar süren mücadelesine inanmaya başladı. Bu aktörlerin, yapımcıların ve yönetmenlerin çoğusu **sosyal sorumluluk** işlerinde gördüğümüz, aklı başında diye bildiğimiz insanlar. Amerikan eğlence sektörünün maskesi yavaş yavaş düşerken, bizler de tek bir soruyla başbaşa kalıyoruz: Bu adamlar kaç yıldır birbirlerinin arkasını topluyorlar? Yani gerçekten? Çünkü biliyorsunuz kimsenin bu olanlardan haberinin olmaması diye bir şey yok. Herkesin birbirini bildiği, kimin ne mal olduğunun ortada olduğu bir dünyada yardım ve sorumluluk balolarında boy gösteren multi-milyon dolarlık sapıklar... Wow! Gerçekten muhteşem bir tablo. Adeta devasa bir şaka! Midem ağzıma gelmemiş olsaydı, şöyle gevrek bir kahkaha atmak isterdim.

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

Bir Kahve Daha İçelim mi?

Annem beni hiç parka götürmedi. Kardeşlerimi götürdüğünü de hiç hatırlamıyorum. Peş peşe doğurduğu üç çocuğun yaşaması için gereken başka işleri yapmakla meşguldü sanırım ve üç çocuk yetmemiş olacaktı ki ilerleyen yıllarda son bir hamleyle dördüncü çocuğu da gol hanesine yazdırdı. Gerçi parka da çok ihtiyacımız yoktu. Nostalji muhabbeti yapmak gibi olmasın ama biz sokakta hava kararana kadar oynayan son nesildik. Her pislikten sıyrılmasını öğrenmişliğimiz sokaklarda aldığımız terbiyeye dayanır. Bazen bize sokağın yetmediği de olur, park denen çocuk şenlik alanında toplaşmayı arzulayıp dururduk. İşte benim park sevdamı tatmin eden kadın babaannemdi. Babaannem bizimle yaşayan hasta, ufak tefek, doğru düzgün Türkçe konuşamayan bir kadındı. Yirmi altı yaşındayken, beş çocuğuyla beraber, bir zulümden kaçarak sığındığı, dilini bilmediği insanların ülkesinde, Türkiye'de dul kalmıştı. Bir şekilde de yaşamışlardı. Doğru düzgün evden çıkmadan bir hayattı sürdüğü.... Babamla, halalarım ve amcamla ne güzel Arnavutça konuşurdu. Bize gelince karışırdı dili, Türkçe diline dolaşırdı. Onu biraz anlar, çokça hissederdim. Zaman zaman yaşıma bakmadan sinirlenirdim de ona Türkçe'yi konuşamıyor diye. Türkiye'deki hayatını doğru düzgün evden çıkmadan sürdüren bu kadın, biz torunlarını alıp parka götürme konusunda pek hevesliydi. Bir kusuru vardı yalnız; çok yavaş yürüyordu. İçimde zıp zıp zıplayan enerjime yetişemiyordu ki kadıncağız. Nefes darlığı vardı. Her adım ona işkence oluyordu belli ki... Sonra yol bitip parka vardığımızda o, bir banka oturup bize bakıyordu. Ara ara ona baktığımda birileriyle konuştuğunu görüyordum. O kırık Türkçesiyle kimle ne konuşuyordu ki diye hiç düşünmüyordum. Umurumda olmuyordu. Ben oyunuma bakıyordum…

Annemin, çocukları parka götürmeye karşı duyduğu antipati, babaannemde bir istek olarak tezahür ediyordu. Bazı zamanlar o teklif ediyordu parka gidelim diye. Ben ve kardeşlerim de yavaş adımlarla ama sonuca varabildiğimiz bu yolculuğa çıkıyorduk ve bir gün babaannem, ben hâlâ küçük bir çocukken öldü. Çok ağladım. Anlamadığım kelimelerle dualar ettim, cennete gitsin diye… Ve derken zalım zaman geçti. Ben büyüdüm, evlendim ve bir çocuğum oldu. Ellerinizden öper.

Başlarda çocuğu evden çıkarmak pek işime gelmediyse de zamanla dışarıdaki dünyaya karşı bir özlem duymaya başladım. Hemen hemen her ana gibi odak noktam çocuk olduğundan ve analığın bana verdiği yetkiye dayanarak onun eğlenmesini hep ön plana attığımdan, parklara gitmeyi uygun gördüm. Parklar benim çocukluğumdakine göre hayli renklenmiş ama organikliğini kaybetmiş göründü gözüme. Zaman, parkların zeminindeki kumları alıp götürmüş, dünyadaki her şey gibi onu da plastikleştirmişti. Üzerinde çok düşünmedim çünkü bir parka ihtiyacım vardı ve çağımız naylonlaşmıştı.

Çok fazla bir arayışa girişmeden semtimizde eve en yakın olan parkı mesken tutmaya başladım. Benim velet salıncaktı, kayaktı derken güzel de vakit geçirince park olayını gündelik hayatımın bir rutini yaptım. Kısa zaman sonra kâh salıncakta çocuğu sallarken, kâh kayağın alt kısmında benim bebenin inmesini beklerken kadınlarla iki lafın belini kırmaya başladım. Lafı ilk atan ben olmuyordum. Böyle bir alışkanlık edinmiş değildim. Fakat zaman içinde fark ettim ki kadınlar arasında sadece kadın olmaktan kaynaklanan bir samimiyet var. Beni daha bir dakika önce görmüş olmasına rağmen kocasını nasıl boşayacağını anlatan teyze hâlâ aklımdadır ya da tek ortak noktamın az önce oturduğumuz bank olmasının dışında bir geçmişimizin olmadığı orta yaşlı hanımın, torunlarının annesinin genç yaşta ölümünü ayrıntılarıyla anlatmasına çok şaşırmışımdır. Bazen düşündüğüm de olmuştur; acaba bende dertlerini dökecekleri bir kuyu halini mi görüyorlar diye. Kuyuya söyle, kurtul… Fakat sonra fark ettim ki sadece kadın olmaktan kaynaklanan bir kardeşlik bağından kaynaklanıyor bu. Kardeş kardeşi hiç görmemişse de hisseder yakınlığını. Kalple alakalı bir şey… ve ilginç bir durum daha ekleniyordu bu ilk görüşte sır vermeli davranışlara: Telefon numarası istemek… Parkta ilk kez telefonumu bir kadın istediğinde ne diyeceğimi şaşırmış sonra da numaramı vermekten başka yapacak bir şey bulamamıştım. Çocuklarımız aynı yaştaydı ve anladığım kadarıyla çok yalnız bir kadındı. Yıllarca çocuğunun olmadığından, sonra uzun süren tüp bebek tedavilerinin ardından şimdiki kızına sahip olduğundan bahsetmişti bana… Sonra arkadaş olduk. Bütün gün evden çıkmayan; deli gibi evi temizleyen, yemekler, kekler, börekler pişiren bir ev kadınıydı. Sadece havanın güzel olduğu günlerde parka çıkıyor, bunu da çocuğu hava alsın diye yapıyordu. Bu son olmadı tabii… Zaman zaman telefon numaramı isteyen başka kadınlarla da karşılaştım ve verdim de numaramı. Parkta yeni tanıdığı bir kadının numarasını isteyip ondan bir dost eli umacak hiçbir kadını reddetmemem gerektiğini öğrenmiştim. Bir şeyi daha öğrenmiştim: Bir hikâyeniz varsa bunu yakınınızdaki birine bir kere anlatırsınız. Her şeyi en baştan tüm ayrıntılarıyla ikinciye anlattığınızda sizi dinlemek istemeyecektir. Fakat bir yabancıya hikâyenizi en baştan tüm ayrıntılarıyla anlattığınızda şaşkınlığı, acınızı paylaşması taptaze olacaktır. Her gün yeni bir yabancı, acınızı taptaze paylaşacak yeni bir nefes demek. Düşünüyorum da babaannem belki de her parka gittiğimizde yeni gördüğü herkese kocasına nasıl işkence ettiklerini, Türkiye'ye geldiklerinde kocasının kan kusarak nasıl öldüğünü en baştan tüm ayrıntılarıyla anlatıyordu ve acısını bu toprağın insanlarıyla paylaştıkça huzur buluyordu. Park, bu kardeş yabancıları bulup onlarla sırdaş olma yeriydi. Onu orada dinliyorlardı.

Desen: Özlem Yıldırım

Parkın bu işlevini ben yeni idrak ediyorum. Şimdilerde artık kızım büyüdü ve parka gitmiyoruz. O artık bir Youtuber…Youtube üzerinden para kazanıp ayrı eve çıkma hayalleri kuruyor. Sekiz yaşında. Trilyoner olsa bile bir halt edemeyeceğinin henüz farkında değil. Onu çektiği videolarla baş başa bırakıp ben spor salonuna gidiyorum. Fark ediyorum ki parkın üstlendiği görevi modern zamanda başka yerler de paylaşıyor. Spor salonunda da kadınlar hemen antenleri açıp iletişim ağlarını örüyor. Şimdiden spor salonunda telefonumu alan bir kadınla kahve içtim bile. Çünkü kadın kardeşim, birisi onu dinlesin istiyor. Çok hızlı konuşuyor. Kayınvalidesinden epey dertli. Kayınvalidesiyle kavga ettiği için kocasıyla arası açılmış. Hiç susmuyor. Dinliyorum. Dertlerini dinlediğimde onun dumanlı gönlünde bir pencere açıyorum. Biliyorum. Sonra anlatıyor. İlk çocuğu ölmüş. Canı hâlâ acıyor. Arada kahvesinden yudumluyor. Kahveyi tek şekerli içiyor. Sonra anlattıklarına ara verince kahvemin bittiğini fark edip soruyor: Bir kahve daha içelim mi?

Neden yeniden doğmak istiyordum bilmiyordum. Hamama gidersem yeniden doğmuş gibi hissedeceğim bilgisini nerden aldığımı da. Tek bildiğim yeniden doğmak ile yeniden doğmuş gibi olmanın aynı şey olmadığı.

öff hepsi birbirinden betermiş hep babaanne model!

Diyerek çakalığıma kabalığımı da eklerken ben gülüyordum ama manitanın göz bebeğinde eksi puanları da görüyordum.

Part 2: ÖN YARGILAR YIKILMAK İÇİNDİR!

Hamam, anladığım kadarıyla İlhan İrem gibi bişeydi. Ya çok seversin ya hiç sevmessin ortası yok hacı! Gibi bir klişeydi. Sıcak mermerlere oturan kaçıncı götsün, kesini heryer bakteri ,havlusundan tut terliklere kadar ve göz yanması, envai çeşit yarıçıplak beden. Instagram da hamam keyfi gördün mü hiç? Görmedin göremessin.

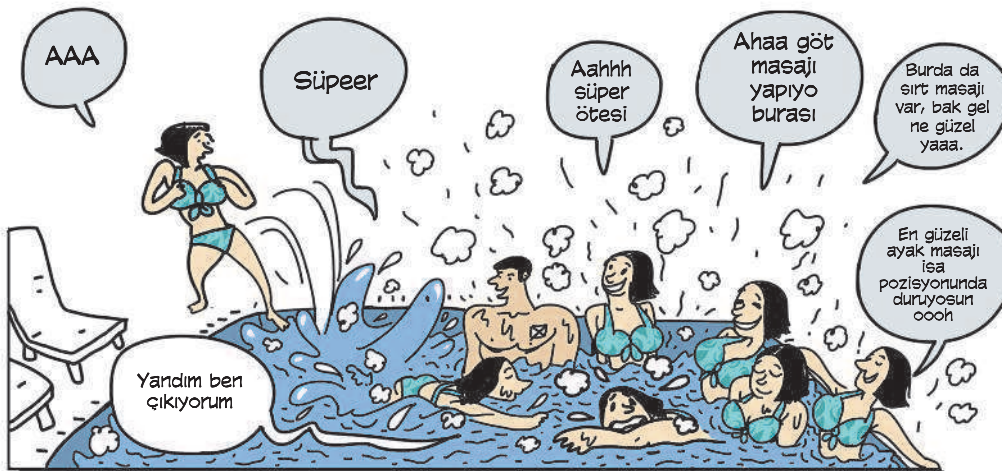

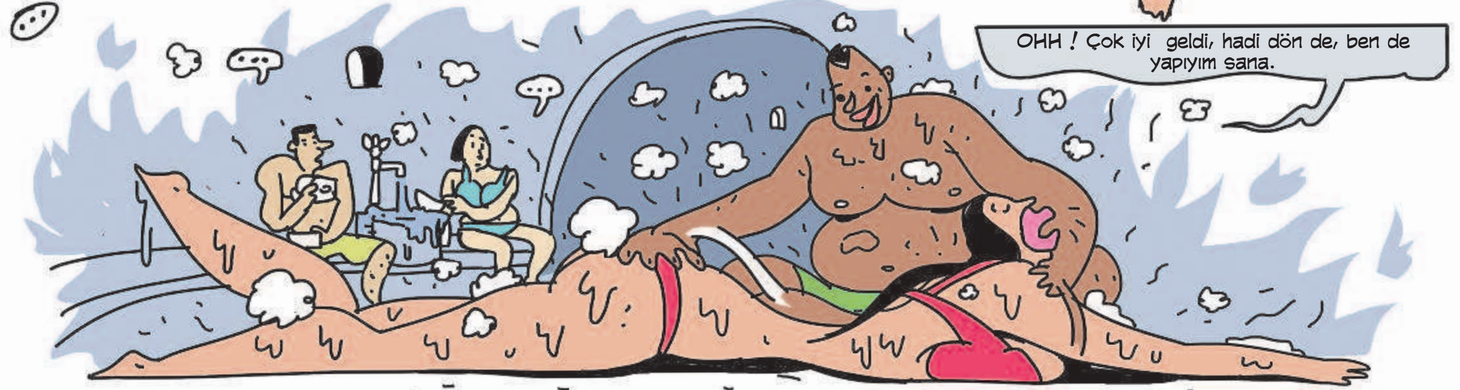
Hikaye'nin bundan sonrası, kırmızı bikini ve manitasının ekseninde devam etse de yeniden doğmuş gibi olmamın son aşaması olan hamam ve sauna safhasına gelmiştik bile.

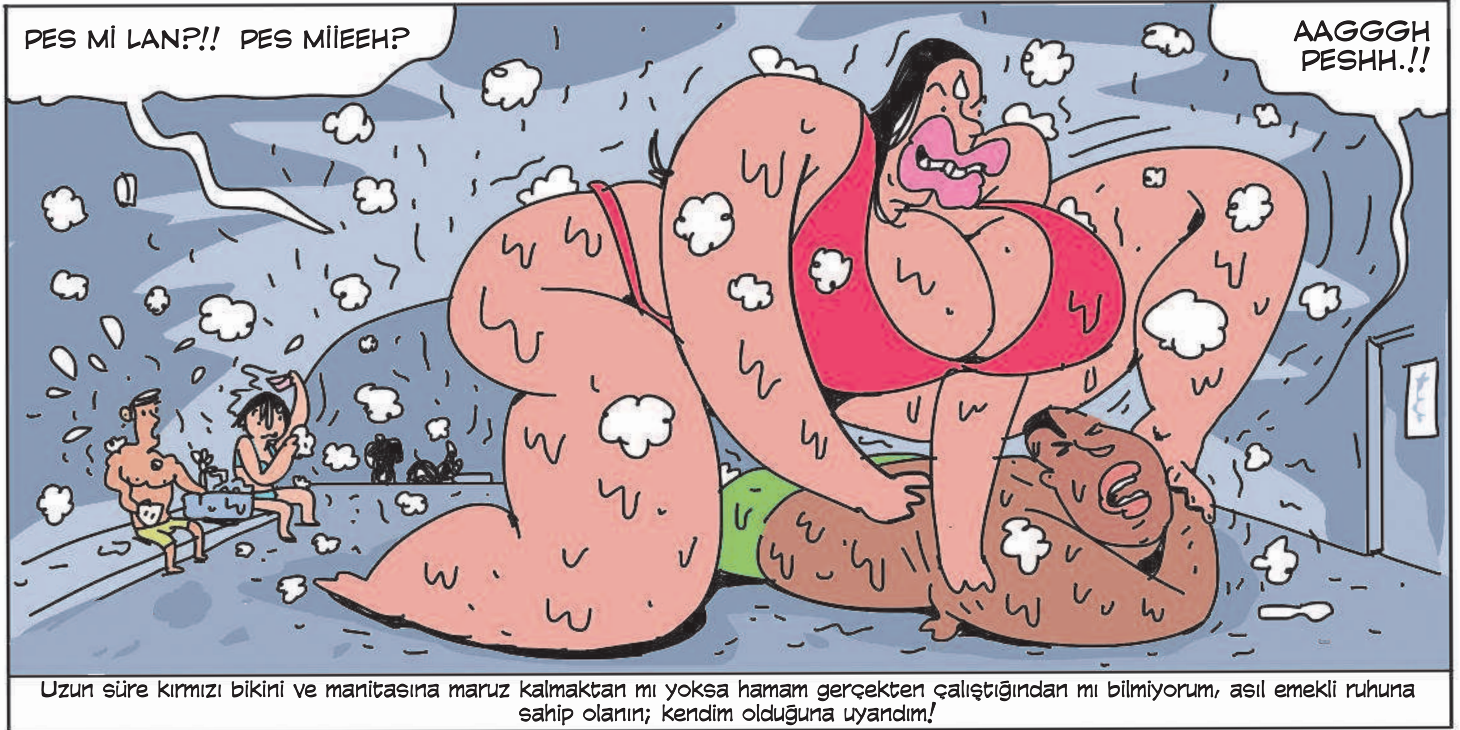
Part 3: YENİDEN DOĞMUŞ GİBİ OLMAYA SON ON!

Sauna ve arkasından soğuk su havuzunda durma ritüelini hızla geçizleyip, asıl kurnanın kurt dediği yere gelmiştik.

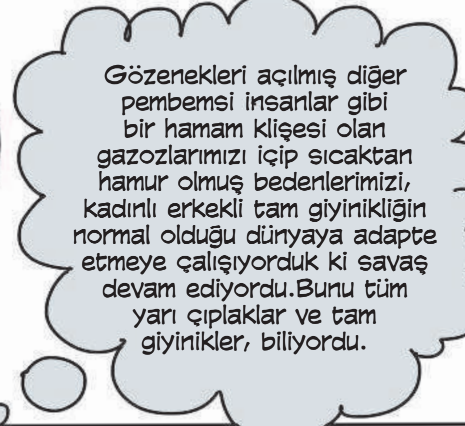

MELTEM ARIKAN

Kadınların bitmeyen döngüsü...

Kırmızı uzun eteğini bacaklarının arasına alan kadın çamaşırları yanına koyup ayaklarını suya uzattı. Üzerinde ki fırfırlı bluzunu kaldırıp ona şaşkın gözlere bakan genç kadına memelerini gösterdi.

- Bunu sana yapmalarına sakın izin verme. Ne kadar kötü olduklarına bakar mısın?

Genç kız elinde olmadan yüzünü çevirdi.

- Bu halleri yüzünden bebeğimi de asla emziremedim.

- Sana kim yaptı?

Kadının gözleri nehrin üzerinde oynaşan simlerine dalıp gitti. Simler oynaştıkça kadının gözlerinde yaşlar belirdi.

- Annem havan tokmağıyla içeri geldiğinde önce hiç ilgilenmemiştim. Tokmağı ateşte iyice ısıttı. Tokmak ısınırken bana çıplak yere yatmamı söyledi. Sıcak tokmakla göğüslerimi vurdu. Ben acıdan titriyor, korkudan çığlıklar atıyordum ama kaçacak hiçbir yer yoktu. O gün gerçekten ölmek istedim. Ölmek için çok dua ettim. O acıyı bir an bile unutmadım. Bir an bile unutmama izin vermedim. Bir gün kız çocuğu doğurursam ona bunu yapmamak için hiç unutmadım. Çünkü o gün bana bunu yaptığı, beni korumadığı için annemden nefret ettim. O gün ben acılara içinde bağırırken sözlerini de hiç unutmadım. "Bunu seni korumak için yapıyorum. Bana istediğin kadar kızabilirsin ama bunu yaptığım için çok memnunum. Senin erkekler tarafından sekse alet edilmenin düşüncesine bile katlanamam. Ayrıca bunun nesilden nesile aktarılan bir gelenek olduğunu gayet iyi biliyorsun. Biz anneler tıpkı bizim annelerimiz gibi bunu yapıyoruz çünkü kızlarımızı tecavüzden, erken hamileliklerden korumuş oluyoruz. Hem ailemizin adı kötüye mi çıksın istiyorsun? Hem memelerin büyümeye başladıktan sonra eğer ütülenmezlerse sürekli seks istersin. Kimse seninle evlenmez." Bunları söylerken yaptığı şeyden o kadar emindi ki… O zaman ki çocuk aklımla ne kadar öfkeli isem bugünde aynı öfkeyi duyumsuyorum. Hep öfkeme sarıldım. Öfkemi hiç dindirmedim. O nedenle de seni bundan kurtarmak için herşeyi yaparım. Gerekirse seni kaçırırım bile…

- Teyzeciğim çok korkuyorum. Madem bizi seksten korumak istiyorlar o zaman neden erkekleri ütülemiyorlar?

Manzara sözcüklerle karalanmış, yeşiller karalarda yok olmuştu. Kıvırcık siyah saçları tepesinde toplanmış genç kızın korku dolu endişeli bakışları teyzesinin çaresiz bakışlarına kilitlenmiş... İkide de birbirlerinden habersiz aynı şeyleri düşünüyorlardı. Gitmek... Çok uzaklara gitmek..

İnsanlığın gölgesinin bile ulaşamayacağı kadar uzaklara gitmek...

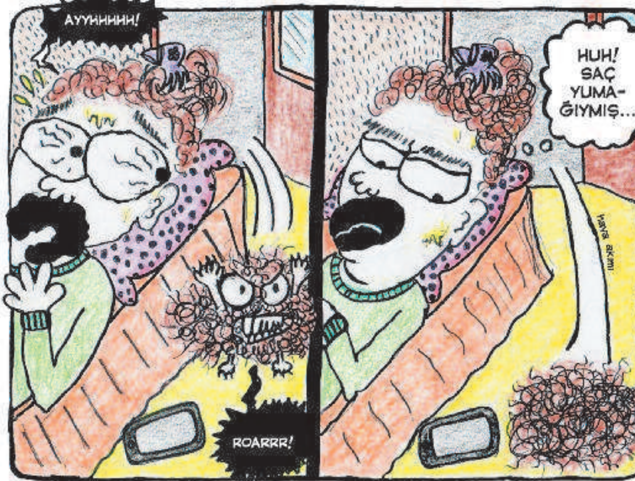
meltem@meltemarikan.com

Ece Burgaz

enflasyon o kadar yüksek ki, buzdolabına koymayı unuttum diye yoğurttan özür dilerken yakaladım kendimi...

Bayan Yanı Mart sayısında 9 farklı cetvelden biri sizin olacak.

Bozukluk

feyhan güver

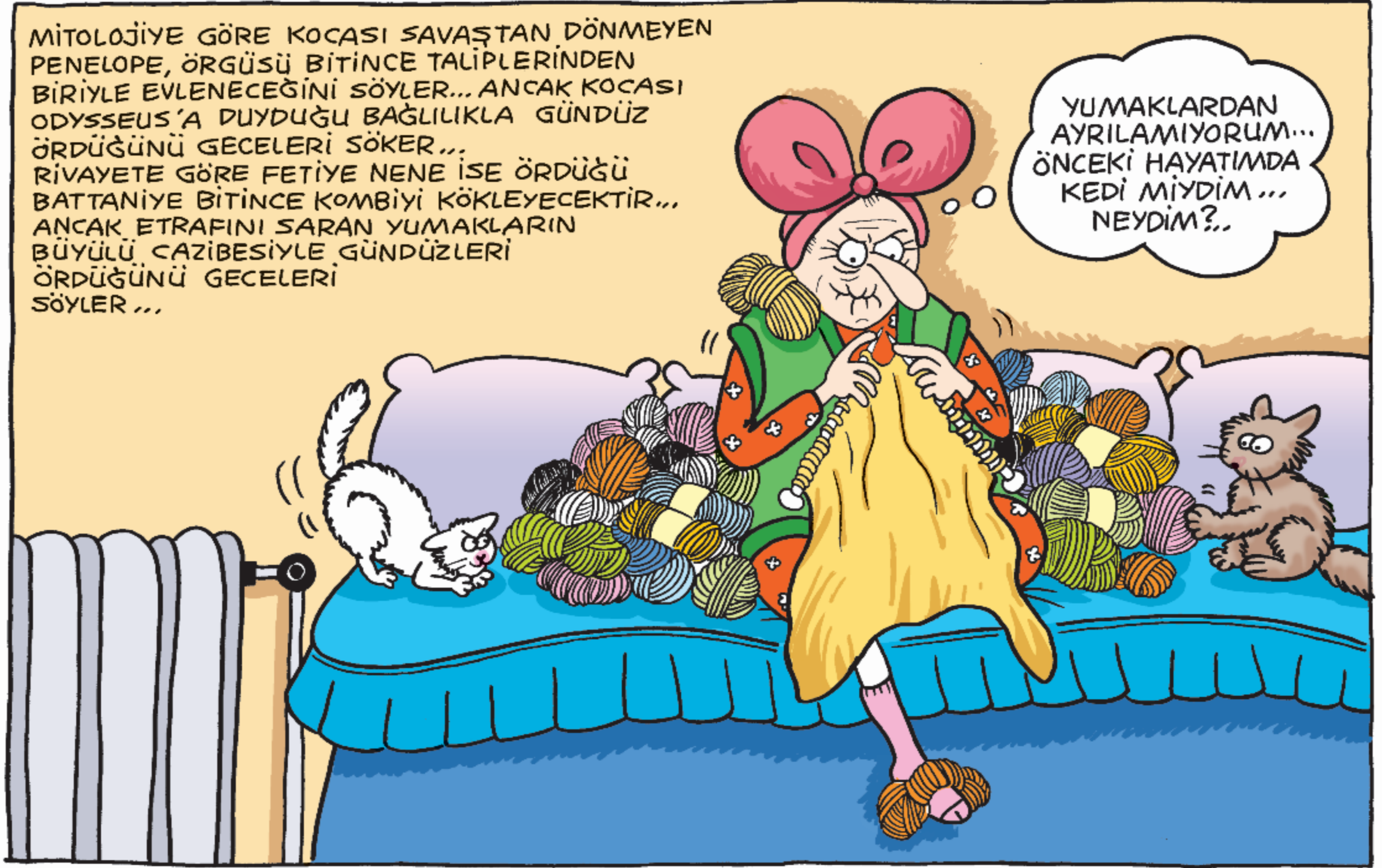

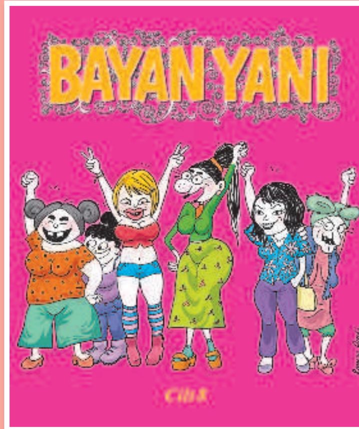

Fetiye Nene

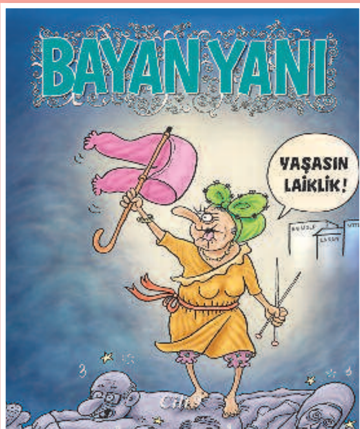
İpek Özsüslü

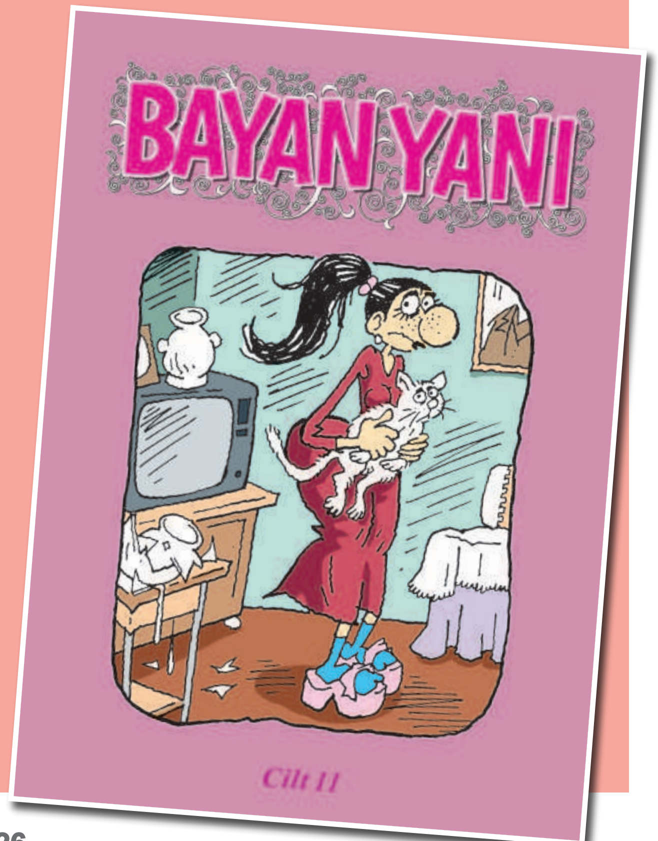

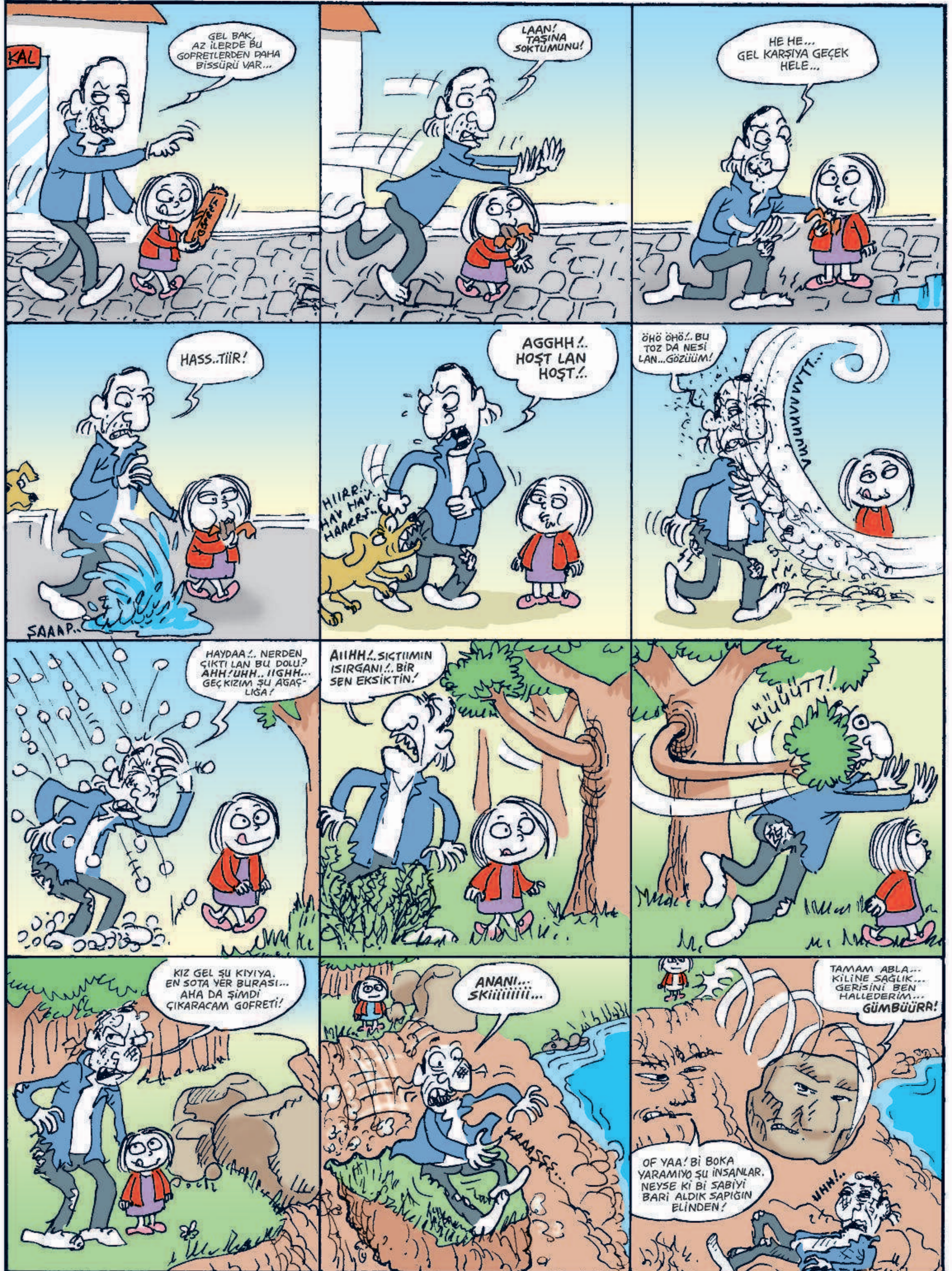

Bayan Yanı ciltleri tüm satış noktalarında

Bi şey yapmalı...

bengisu akyürek

NASIL YAPTIN BUNU BANA... NASIL ALDATABİLDİN BENİ... NASIL.. NA-SILLL !!!
YA ASLICIM, DEVAMLI DEVAMLI HATIRLATMA ŞUNU NE OLUR. BAK İŞTE GENE TAHRİK OLDUM... GERÇEKTEN ACI ÇEKTİRİYORSUN BANA...

EYVAH SEVGİLİM! ÇIK KOLUMDAN ÇIK !.. EVLİ OLDUĞUMU BİLMİYO! Bİ ŞEY SORARSA KUZENİMSİN !!.

NOOLUR İZAH ET SELİM !.. KİM BU KADIN ... ESKİDEN NE GÜZEL İZAH EDERDİN... BANA HİÇ DEĞER VERMİYORSUN ARTIK...

HATIRLIYO MUSUN, BÜYÜKADA'DA SAHİLDE Bİ KADINLA YAKALAMIŞTIM... VAPUR BATTI, TEK BİZ ÇIKABİLDİK ADAYA DEMİŞTİN... NE YARATICIYDIN... YOKSA BAYİİ TOPLANTISI MI YAPIYORSUNUZ.. NE OLUR BİŞEY SÖYLE...
AKLIMA GELSE SÖYLEMEMEZLİK EDER MİYİM BE YAVRUM... AMA YOK.. TÜKENDİM ARTIK.. BEN DE BİR İNSANIM NİHAYETİNDE...

NASIL, SANA DEDİĞİM GİBİYMİŞ DEĞİL Mİ... BU FALCI KAFADAN ATMAZ... HER ZAMAN TEKNİK ÇALIŞIR ...
KOCANIN EMAİL ŞİFRESİNİ KIRDIM HANIM... SENİ ÜÇ YILDIR ALDATIYİ... KADININ ADI GİZEM... TC NUMARASI DA BENİM... AL BU GPS'İ, KOCANIN ARABASINA TAK... MIKNATISLI VE KOLAY KULLANIMLIDIR... BİRAZDAN TELEFONUNA Bİ AKTİVASYON KODU GELECEK ONA TIKLA... HANGİ ESCORTLARA GİDİYİ ANLARIK...

Türkiye'nin ilk kadın kimyageri: Remziye Hisar

ÖZLEM ÖZDEMİR
info@ozlemozdemir.net
/ twitter @ozlemozdemir

Remziye Hisar, 1902 yılında Üsküp'te doğar. Zeki bir kız olduğu daha çocukluğunda anlaşılır. Öyle ki, dokuz yaşındayken Davutpaşa'daki üç yıllık Mekteb-i İptidayi'yi, bir yılda, başarıyla tamamlar. Daha sonra, İttihat ve Terakki Mektebi ile Emirgan İnas Rüştiyesi'ne devam eder. Ancak çok sevdiği Türkçe öğretmeni Lütfiye Nigar'ın İstanbul Darülmuallimatı'na tayin olması üzerine, öğrenimini beş yıl bu okulda sürdürür.

Remziye, çok başarılı bir öğrenci olduğu için alt sınıflardaki öğrencilere geometri ve matematik dersleri verir. 15 Temmuz 1919'da, okulda Darülfünun'a hazırlık açılan iki sınıflık bölümden birincilikle mezun olur. Darülfünun'un kimya bölümüne kayıt olur. Kimya bölümünü seçme nedenini onun ağzından öğrenelim:

"Fen derslerinde, kanunlarda, buluşlarda hep yabancı isimler görmek beni kahrediyordu. Fen alanında bir tek Türk ismi görememenin ezikliğini, bu dalda başarılı olursam giderebilirim sanıyordum..."

Darülfünun'da kız öğrencilerin erkek öğrencilerden ayrı saatlerde ders aldığı yıllardır... Ve sınıfta sadece üç kız öğrenci vardır. Erkeklerin sınıfı ise oldukça kalabalıktır. Böyle bir dönemde Remziye, öğretmeni ve okul arkadaşlarıyla birlikte öğretmenlik yapmaya Bakü'ye gider. Ne yazık ki aksilikler yanında bir de Bakü'de savaşın ortasına düşer... Ancak ne savaş ne Bakü'de onlara ihtiyaç olmadığını öğrenmek onu yıldırır... Bir erkek öğretmen okulunda öğrencilere ders vermeye başlar. Aynı zamanda hayatına aşk da girer. Bir davette tanıştığı Doktor Reşit Süreyya Gürsey ile evlenir. Bir gün Sovyet Rusya'nın Azerbaycan'ı işgal etmesi sonucu, eşiyle birlikte İstanbul'a döner...

Sorbonne'dan mezun olan ilk Türk kadını

Remziye Hisar, ilk çocuğu Feza Gürsey dünyaya geldikten sonra kısa bir süre sonra Adana Darülmuallima'ya müdür olarak tayin olur. Hal böyle olunca, çocuğunu annesine bırakarak Adana'ya gider. Çalışma şartları ve hayat zorlu da olsa devam eden Remziye Hisar, eşinin tedavi için Paris'e gitmesi ve ona da gelmesi için ısrar etmesi sonucu, kendisini geliştirmek için Paris'e gider.

Sorbonne'da kimya bölümünde öğrenim görmeye başlar. Bu hem onun için hem Türk kadını için tarihsel bir gelişmedir... Sorbonne'da o yıllarda Langevin ve Madam Curie gibi çok tanınmış isimler ders vermektedir. Remziye Hisar'a göre onları tanımak ve derslerini izleyebilmek, bütün zorlukları unutturur...

1926 yılında Uygulamalı Kimya ve Genel Kimya, 1927 yılında Biyokimya ve 1928 yılında Genel Fizik sertifikalarını alır. Paris'te Maarif Vekaleti'nin verdiği bursla öğrenim gören Remziye Hisar, doktorasına başlayacağı dönemde bursu kesildiği için yurda dönmek zorunda kalır...

Türkiye'de kimya öğretmenliği yaptıktan sonra, zorlu bir çaba sonucunda doktorasını yapmak üzere 1930 yılında yeniden Paris'e gider. Eşinden boşanmıştır ve artık bir de kızı vardır. Bu kez Paris'e kızı ve kardeşiyle giden Remziye Hisar, kendisini çalışmaya adar. 1933 yılında Paul Pascal ile doktorasını bitirir.

Remziye Hisar, fen alanında Sorbonne'dan Türkiye'den alınan ikinci doktora sahibi ve aynı zamanda ilk Türk kadın olur! *(Türkiye'den ilk doktorayı jeoloji dalında Osman Hamdi Bey almıştır.)*

Fransa Hükümeti'nden "Akademik Memur" nişanı

Doktora tezini tamamlamasının ardından Remziye Hisar, Türkiye'ye döner. 1933-1936 yılları arasında İstanbul Üniversitesi'nde, 1936-45 yılları arasında da Türkiye'de çeşitli üniversitelerde kimya bölümünde doçent olarak görev yapar.

1949 yılında, Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği kurucu üyeleri arasında yer alır.

1956 yılında, Fransa Hükümeti tarafından "Akademik Memur" nişanı verilir.

1959 yılında, İTÜ Maden Fakültesi'nde "Kimya Profesörü" olur.

1973 yılında emekliye ayrılan Remziye Hisar, tipik bir Cumhuriyet kadını olarak tarihe geçer... Ülkenin geçirdiği zorluklara da başarılara da tanıklık etmiştir. Evlatları da kendisi gibi mesleklerinde başarılı iki bilim insanı olur. İlk çocuğu dünyaca ünlü fizikçi Feza Gürsey'dir. Diğer çocuğu ise Milletlerarası Psikoloji Cemiyeti'nin tek Türk üyesi psikiyatrist Deha Gürsey'dir.

1991 yılında Tübitak Hizmet Ödülü'nü alan Remziye Hisar, oğlu Feza Gürsey'in ölüm haberini aldıktan iki hafta sonra, 1992'de vefat eder...

Saygıyla...

** Özlem Özdemir'in Ocak sayımızdaki yazısı teknik bir aksaklık nedeniyle eksik kelimelerle yayınlanmıştır, kendisinden ve okurlarımızdan özür dileriz. Bu sayıda düzeltilmiş haliyle tekrar yayınlıyoruz.*

Yanlış Hesap

feyhan güver

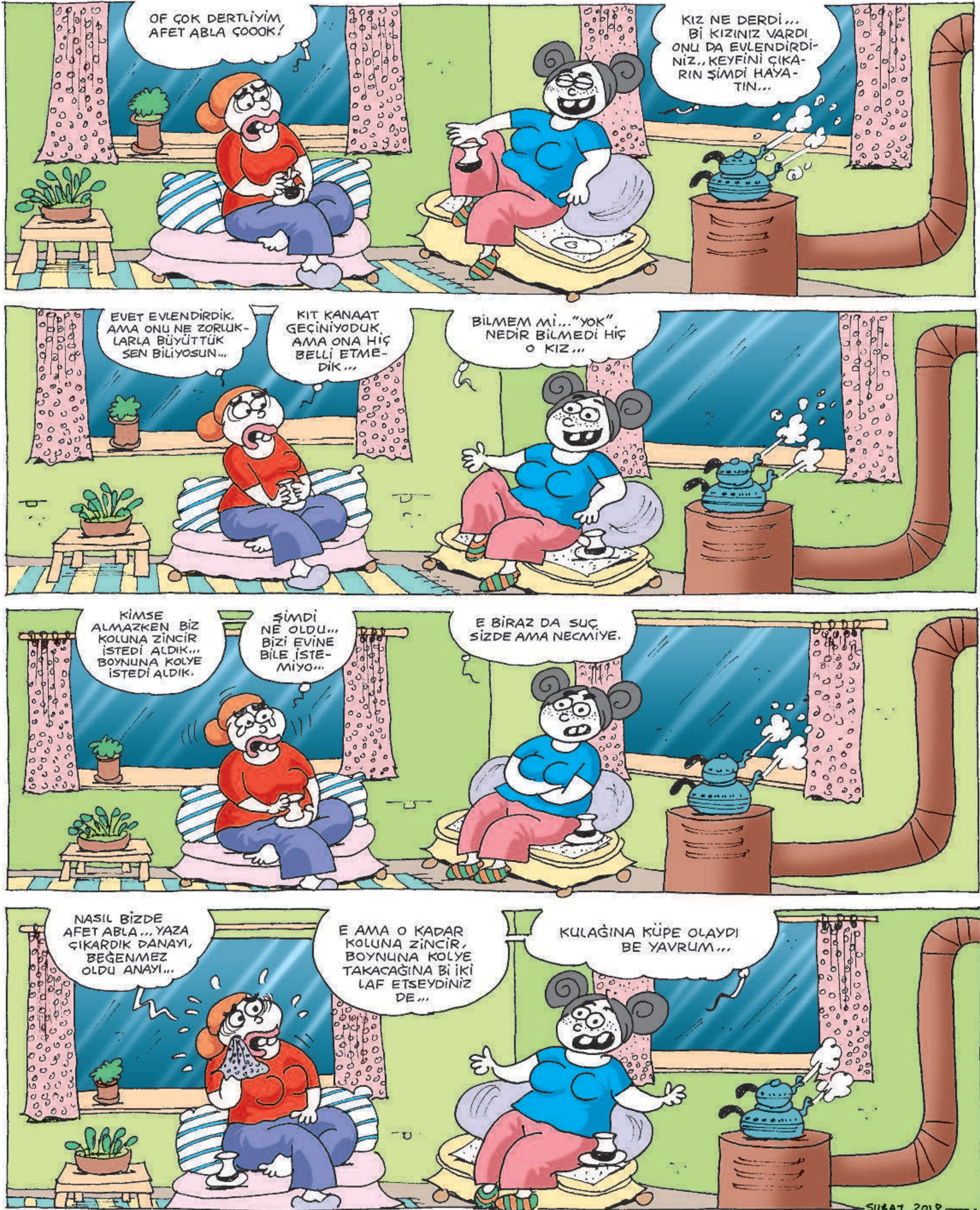

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2018-02
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.